

ZATERDAG 3

ANTWERPEN, 14u; St. Jansplein; Betoging van het A.F.F.: Racisme, Fascisme, Apartheid, neen; Na de betoging in zaal Cécil, Van Arteveldestraat: info-beurs; van 17u tot 19u. Stickers te verkrijgen bij Oxfam Wereldwinkel. NIEUWPOORT, 20u; zaal Paviljoen; optreden van Bots. BORGERHOUT, Gildenhuis, Wijnemstraat 27; 20u; Buurtbal; Org. Buurtopbouwwerk de drie pleintjes. ANTWERPEN, Aalmoezenierstr.; zaal Aalmoezenier; 20u; Rock Against Racism: Kids, Tjens Kouter, Kimmeniste. GENT, Stapelhuis; Frans Ackermanstraat 22; Van 10u30 tot 17u: Studiedag over Wetswinkels in Vl. WILRIJK, Sagocentrum; Pater Verbiststraat 29; 14u: Vormingsdag "Peru na 10 jaar militair bewind". LOUVAIN LA NEUVE, Audit. E, Place des Sciences; 15u; Film: - Polinario - Avec les combattants d'Erithrée Org. U.N.E.E.C.I. en Bevrijdingsfilms. HASSELT, 't Roodhuis, Aldestraat 59; 20u; Film: 'Filet Americain' strijdfilm van Robbe de Hert. Org. Culturele Centrale i.s.m. vzw. 't Roodhuis.

ZONDAG 4

ANTWERPEN, vervolg W.E. van A.F.F. Van Arteveldestr.; zaal Cécil; Info-beurs van 10u tot 12u. ZWEEGEM, Lokaal Jeugdraad; Otegemstraat, 236; 19u30; Film: Geschiedenisboek 1-2-3-4; Org. Jeugdhuis de Harp en Bevrijdingsfilms.

MAANDAG 5

ANTWERPEN, Elcker-Ik, Consciencestr.46; cyclus: Hoe nieuw denken filosofen; Les nouveaux philosophes, door Cor De Groot. ANTWERPEN, E.I. Consciencestr.46, Film: Page of Madnes; over psychiatrie; met inleiding en nabespreking. LEUVEN, 'tStuc, Van Evenestr.; Filmclub: Staking, van Eisenstein.

DINSDAG 6

ANTWERPEN, E.I. Consciencestr.46, 20u; Gespreksavond rond ervaringen met psychiatrie. LEUVEN, E.I., Blijde Inkomststr. 115; 14-16u; Namiddagkursus: Vrouwen tussen 40 en 60 jaar; kennismaking, ervaringen en verwachtingen.

LEUVEN, E.I. Blijde Inkomststr.115 20u, Opties voor een andere organisatie van het gehandicaptenbeleid; Org. Biezonder Jeugdzorg. LEUVEN, E.I. Blijde Inkomststr. 115; gedurende 8 dinsdagvm.; cursus: "Vrouwen onderzoeken hun eigen situatie". Org. E.I. ANTWERPEN, Archief en Museum voor het Vlaams Kultuurleven; Minderbroedersstr. 22; 20u; Voorlichtings- en debatavond: "De stormstuw... De grote onbekende"; Org. S.O.S. Westerschelde. GENT, Vooruit, St. Pietersnieuwstr.; 20u; Première; Geloof, Hoop en Liefde, van Odön von Horvath door INS Mannen van den Dam. GENT, Dolle Mina; 20u; Film: Wat willen die vrouwen eigenlijk? BRUSSEL, Rue de Suède 41; 16u; Film: La double Journée; Org. Comité Argentin de Solidarité.

WOENSDAG 7

GENT, E.I. Hoogstr. 9; 20u; in de reeks van Gespreksavonden met als onderwerp: "Vrouwen en hun situatie", "Genecologische problemen" Inschrijvingen kunnen persoonlijk of schriftelijk op bovenvermeld adres gebeuren of telef. op nr. 091/23 50 34. ANTWERPEN, E.I. Consciencestr.46, 20u30; start vormingscyclus "naar een nieuwe opvoedersbeweging?" verder nog op 14/2, 21/2, 7/3; 14/3. GENT, Vooruit, St. Pietersnieuwstr. 20u; "Geloof, Hoop, Liefde", van Odön von Horvath, door I.N.S. Mannen van den Dam. TURNHOUT, De Warande, Warandestr. 42; 20u; Film: Geschiedenisboek 4-5-6-7-8-9; Org. E.I.

DONDERDAG 8

ANTWERPEN, E.I., Consciencestr.46 20u; 60fr.; De tertiaire sektor: nieuwe werkverschaffer? (R. Lipschütz). Org. E.I. AARSCHOT, Parochiezalen van Kristus Koning; 20u; Vormingskursus Wereldsolidariteit: "Wat kan er gebeuren om verandering te brengen in de huidige ontwikkelingsproblematiek." GENT, E.I. Hoogstr. 9, 20u; Start vormingsreeks 'Kernenergie' van 5 donderdagavonden; (verder nog: 22/2; 8/3; 22/3; 5/4 HASSELT, Germinal, Maastrichtsestr. 9; Informatie- en debatavond; "De Morgen, progressieve en linkse krant" met Paul Goosens; Org. Cult. Centrale. GENT, Vooruit, St. Pietersnieuwstraat; 20u; "Geloof, Hoop, Liefde" van Odön von Horvath, door I.N.S. Mannen van den Dam. TURNHOUT, Stedelijk Jeugdcentrum Turnhout, Draaiboomstraat 6; 20u;

Film: Shirins Bruiloft. Org. Kempens Centrum voor Werkende Jongeren en Bevrijdingsfilms. GENT, H.R.T.H. Lindelei; 20u; Film: Geschiedenisboek 1 en 7; Org. V.S.O.P. Gent en Bevrijdingsfilms.

VRIJDAG 9

AARSCHOT, zaal Germinal, 20u; Debatavond over Beroepsverbod v. Walter Ceuppens met: - Jules Debroux (KvS) - Frans Kempeneers (Hum. Verbond) - Willy Leerts (provincieraad BSP) - P.V.V. jongeren (W. Ceuppens) - assistent KUL Blampain. ANTWERPEN, De wereldkroeg, Kasteelstraat 59, Filmavond: de verstedelijking in Latijns-Amerika. - 20u: voorstelling vd. brochure: 'Onderontwikkeling en verstedelijking in Latijns-Amerika'. - 20u30: Film: 'Antonio das mortes' van G. Rocha. NIEUWPOORT, Toneelzaal RLS, Arsenaalstraat; 20u; Cabaretavond met La Mesangerie: "Ingeblikt tot vlokjes". Org. Nieuwpoorts Ontmoetingscentrum vzw.

IBIPA AGENDA

ZATERDAG 10

ANTWERPEN, Lokalen vd. Universiteiten St. Ignatius, Rodestr. 14 16; van 14u30 tot 22u; Open-deurdag van Kristenen voor het Socialisme. OOSTENDE, Teiater, Franciscusstr. 22, vanaf 17u; open deur avond: over persoonlijke problemen en hun politieke gevolgen... Vanaf 21u: Fuif. Org. Linkse Oostendse Vrouwen. BRUSSEL, Rue de Suède 41; 1060 Brussel; 20u; Film: La double Journée. Org. Comité Argentin de Solidarité en Bevrijdingsfilms.

ZONDAG 11

BELSELE, Jeugdhuis 'De Smis', Belsele dorp 57; 20u15; Film: "Het Bloed van de Kondor". M.m.v. Bevrijdingsfilms.

STAD

JRG. 5 / 2-2-79 / NR. 168

BIPA

DE BURGEMEESTER,

angezien er onlusten hebben plaats gehad
van de terugkeer moet voorkomen
en:

angezien de Stadsverheid tot plicht
de openbare orde te handhaven;

op art. 14 van de Gemeentewet, artt. 3 § 6 van de wet van
augustus 1790 en art. 9 en 17 van de wet van 26-27 juli
augustus 1791.

op de dringende noodzakelijkheid,

DE BURGEMEESTER:

Art. 1. — Iedere moet, betoging, optocht in open lucht, iedere
verzameling van meer dan vijf personen op de openbare weg,
verboden.

Art. 2. — De gemeentelijke schiedelingen zullen door de open-
bare macht uiteen gedreven worden.

Art. 3. — De misdadigers zullen tot politiestrafen veroor-
deeld worden, onverminderd de straffen voorgeschreven door het
Recht.

Art. 4. — De misdadigers zullen aansprakelijk na zijn
ingeroepen.

15-

De Burgemeester
A. SNET

EINDREDAKTIE: VLAMINGENSTRAAT 124 3000 LEUVEN. tel: 016/23.87.33. br: 068-0568490-97.
abonnement: 40nrs=500fr 20nrs=300fr ver.uitg.: J. Rohaert Vlamingenstraat 124 Leuven.

BINNENLAND	
3-4-5 6-7	Hoe belangrijk zijn VMO & Co.
8-9	Na Salik en RBP, nu RCA.
9-10	De sociale verkiezingen 1979.
11-12	Europese verkiezingen.
12-13	Eredoktoraten te Leuven.
BUITENLAND	
14	Ethiopië.
15-16	BRD : De berufsverbote blijven brandend aktueel.
KOMMUNIKEES	
17	- S.O.S. Schelde-Rupelstreek. - Jongsocialisten en politieke ontslagen. - Persmededeling van de Jong-socialisten.
18	- Mededeling van de werkgroep Arbeid-VSB. - Aankoop Helipraketten. - Een vrouwen-kartoenale.
NIEUWE UITGAVEN	
19	- Onderontwikkeling en verstedelijking in Latijns-Amerika. - Geloof, Hoop, Liefde. - Belgische wapens : een zwartboek.

BPA

WEKELIJKS NIEUWSBULLETIN
VAN HET
BEVRIJDINGS PERSAGENTSCHAP

De vzw BevrijdingsPersAgentschap verzamelt en verspreidt informatie over alle activiteiten die kaderen in de klassen- en bevrijdingsstrijd. Het BevrijdingsPersAgentschap wil een schakel vormen voor allen die al of niet georganiseerd, het kapitalisme fundamenteel in vraag stellen en/of strijden voor een socialistische maatschappij. Hier toe moet een korrespondentennet over heel Vlaanderen, in elk bedrijf en elke aktiehaard worden uitgebouwd!

Als jij ook met ideeën rondloopt om vanuit jouw streek of straat bijdragen te leveren, wacht dan niet langer, en neem contact op met de redactie te Leuven.

Je kan ook altijd op ons beroep doen om een vergadering bij te wonen, een perskonferentie of een betoging. Bel dan even naar de dichtsbijzijnde kern.

BPA/HASSELT
Rederijkerstraat 45/6
3500 HASSELT

BPA/KORTRIJK
Burgemeester Pijckestr., 40
8500 KORTRIJK

BPA/LEUVEN
Vlamingenstraat, 124
3000 LEUVEN (016/23.87.33.)

BPA/GENT
Minnameers, 3
9000 GENT

BPA/ANTWERPEN
Cogels Osylei, 5
2600 BERCHEM (031/36.81.08.)

HOE BELANGRIJK ZIJN VMO & CO.

Dit artikel is vooral gebaseerd op een uitgave van Wereldwinkelschrift : "Het nieuwe fascisme".

Naar aanleiding van de betoging van 3 februari te Antwerpen tegen oa fascisme, vinden we het belangrijk een uitgebreid artikel te publiceren.

Fascisme is een zeer emotioneel geladen onderwerp waarbij gewoonlijk gedacht wordt aan nazi's of VMO. Toch betekent het meer. Het fascisme is één van de gezichten van kapitalisme. Het steekt de kop op als de integratiepoging in het systeem, bv. door overlegeconomie, mislukt of moeilijk wordt.

Het fascisme is van gezicht veranderd. We merken dat bestaande instellingen maatregelen nemen die het "dagelijks fascisme" kracht van wet geven.

Verder geven we nog een overzicht van bestaande extreemrechtse organisaties en hun "activiteiten" van 1978.

FASCISME EN KAPITALISME.

Fascisme wordt meestal afgedaan als een afgesloten periode in de geschiedenis. Dit geeft een vertekend beeld en zwakt de betekenis voor onze tijd af. We zien namelijk dat er een fundamentele band bestaat tussen fascisme en kapitalisme, nl. fascisme bekeken als een bepaalde ontwikkelingsvorm van kapitalisme. Het is verkeerd het fascisme van Duitsland of Italië te scheiden van de huidige fascistische tendens omdat de kern hetzelfde gebleven is : de terroristische machtsvorm van het monopoliekapitaal.

Samengevat kan men stellen dat fascisme kan optreden als een groep middenstanders of burgerij bedreigd worden door het krisiskarakter van het kapitalisme; na een revolutie (of versteviging van de macht van de arbeiders) als reactie vanuit de burgerij ter herstel van haar sociale, economische en politieke privileges. Terwijl vroeger vooral de middenstand een rol speelde en kwetsbaar was voor fascistische beïnvloeding, zie de opkomst van het fascisme in Duitsland, was de rol van het grootkapitaal toch belangrijk. Zonder grootkapitaal o.a. Krupp was Hitler nooit aan de macht gekomen. Tegenwoordig is haar invloed vergroot, zie de rol van ITT in Chili. De fascistische reactie blijft steeds slechts een onderdeel van het ganse kapitalistische stelsel.

Wat wil het fascisme nu bereiken ? Het wil het herstel van de vroegere maatschappelijke orde door politieke en economische onderdrukking van de arbeidersklasse, vb. vakbonden gekontroleerd door de partij of door de staat. Het tracht de economische crisis te ontwijken en de winstmogelijkheden van het grootkapitaal te verbeteren door loonkontrolle, bewapeningsprogramma's, beperking van concurrentie. Het zoekt naar imperialistische uitbreidings- en winstmogelijkheden die tot nu toe door parlementaire kontrolle of internationale kontrolleapparaten afgegrensd waren. Dit herkennen we duidelijk in het huidige stadium van het kapitalisme dat ingetreden is in het stadium van het imperialisme. Door een fascistische reactie van MNO's, (ITT in Cili), stellen zij hun winst- en uitbuitingshonger veilig.

Welke kenmerken vertoont een systeem dat fascistisch is ? De uiterlijke vorm is gewoonlijk het resultaat van een ganse ontwikkeling. Wanneer men deze kenmerken duidelijk kan zien, is het meestal te laat om te reageren. De hernieuwde belangstelling voor VMO & Co is een teken aan de wand. In een ontplooid fascisme komen 4 kenmerken voor :

a) een sterk hiërarchische, volgens leidersprincipe opgebouwde, militaire of paramilitaire organisatie, nodig voor een totale beheersing van het maatschappelijk leven door middel van terreur.

b) politieke doktrine als heerschappijinstrument, m.a.w. je neemt de doktrine aan omdat je weet dat diegene die ze oplegt de macht heeft.

c) laat de macht en invloed van grootkapitaal praktisch onaange-tast.

d) gebruik van geweld in de vorm van systematische en algemene terreur; gebruik van fysieke als psychisch geweld tegenover diegenen die in de weg staan, nl. alle oppositiegroepen opruimen.

Tot zover een schets van de sociaal-economische kenmerken van fascisme. Deze zijn belangrijk om de gebeurtenissen uit het verleden, maar ook in het heden te begrijpen.

HET NIEUWE FASCISME.

De opkomst van het fascisme moet gezien worden tegen de crisissituatie van het kapitalistische systeem. We worden gekonfronteerd met bedrijfsssluitingen en groeiende werkloosheid. De pers, in handen van financiële groepen, geeft de ware oorzaken niet. Ze wijst niet op de maatregelen die de burgerij neemt om de winsten veilig te stellen. Precies deze maatregelen wijzen op een toene-mende fascistisering van onze samenleving.

Belangrijk is dat het huidige fascisme anders is : het heeft geen bendes meer nodig, geen groepen die het ministerie van Oorlog in beslag nemen. Het huidige fascisme komt van boven af en wordt door de staat georganiseerd nl. het land wordt overgenomen door de staat. De tendens bestaat om de crisissituatie van het kapitalisme met meer geweld tot een oplossing te krijgen en deze tendens te "wettigen" door middel van speciale wetten, volmachten..

Bron van het staatsfascisme is het fabrieksfasisme. In sommige bedrijven heeft de diktatuur van de patroon al terroristische vormen aangenomen, vb. door knokploegen van de patroon o.a. Forges De Clabecq, gesteund door privé milities als Securitas of Intergarde en de grootste privé militie van het kapitaal, de rijkswacht. Drie belangrijke elementen van Hitlers beschouwing komen naar

voor in de organisatie van bedrijven : de ongelijkheid, hiërarchie en het leidersprincipe.

Om akties van "ontevreden" te vermijden moet het hele staatsapparaat efficiënter georganiseerd worden. Pers, onderwijs, gerecht,... worden ingeroepen om de winstmarges veilig te stellen onder het mom van "demokratische rechtsstaat". In krisistijd als de winst in gevaar komt aarzelt het kapitaal niet om gewapende bendes in officiële uniformen te mobiliseren. Het propagandamateriaal blijft hetzelfde : de nieuwe joden zijn de gastarbeiders, de homofielen, de werklozen.

Welke maatregelen neemt de burgerij om zichzelf en haar staat te verdedigen ?

Laten we even een aantal feiten van de laatste tijd overlopen. - versterking van de rijkswacht vb. door aankoop van 123 gepantserde wagens ter verdediging van vliegvelden en om te zetten tegen "guerilla" activiteiten; invoeren van komputer die persoonlijke gegevens opslaat; rijkswacht wordt aangezet om stakingen te breken, zie de Petrolstaking; voortdurend intimidatie van piketten; medeoprichters van Sallik krijgen huiszoekingen. Ook andere groepen worden gevisseerd : dit ondervonden de studenten die opkwamen tegen de 10.000 waarbij dikwijls gewonden vielen.

De niet beschermde gastarbeiders zijn een gemakkelijke prooi van de willekeurig optredende Vreemdelingenpolitie; langharingen worden van straat opgepikt voor identiteitscontrole; razzia's gebeuren willekeurig in progressieve kroegen. Het bestaan van DIANA, anti "terreur"groep.

- toenemende trend naar een beroepsleger; toenemende uitgave van defensie door zogezegde gebondenheid aan de NAVO vb. Hawk Helip; nauwe bindingen tussen Van den Boeynants, de fascistische NEM clubs en de uiterst rechtse Nationale Vereniging van Reserve Officieren; VDB laat geen pottekijkers toe : hij slaagt er al jaren in aankopen en beleid naar zich toe te trekken.

- om kritische jongeren te controleren heeft men niet alleen de BOB, maar ook de Jeugdpolitie; daarnaast bestaat nog het ongrondwettelijk opgericht bestuur voor Kriminele Informatie (BIC) : in-

formanten die infiltreren in het milieu en op willekeurige wijze optreden.

regering volmachten nodig heeft of kaderwetten (parlement keurt de vorm van de wet goed en de re-

- om sommige repressietroepen te wettigen werd gezorgd dat het parlement wetten stemde. Bijzonder gevaarlijk is wetsontwerp 430, dat nu terug in de koelkast werd gestoken. Het wetsontwerp wil stakings- en betogingsrecht in het algemeen beknotten en stakingspiketten en revolutionaire organisaties hinderen.

Men merkt de toenemende repressie die wettelijk gemaakt werd aan de haven, artikel 150 bis; men tracht wettelijke gronden te zoeken om mannen als Miel De Bruyne uit te schakelen.

Ook vrije meningsuiting moet eraan geloven, dit ondervond Emansipatie, blad van VVSH overlaats Sommege steden verbieden het uitdelen van pamfletten zonder toestemming; het gebrek aan informatie over Zafre ligt nog vers in het geheugen.

- Ondanks alle berichten over pogingen tot hervorming blijft het onderwijs een grote produktieketen waarvan de belangrijkste bedoeling is kritiekloze en gehoorzame produktiearbeiders voort te brengen; vooral repressie tov leerkrachten neemt toe, vb. de specificiteit van het katholiek onderwijs, ontslag van kritische leraars.

- geroep om de sterke man : het opkomen en verdedigen van een man als Tindemans die het allemaal wel zal oplossen (personen-kultus) de verzelfstandiging van de uitvoerende macht waarbij de functie van parlementair tot een papieren functie wordt herleid; waar de

gering vult ze in), men kan nog geen pottekijkers gebruiken.

Wat we hierboven beschreven hebben is een fragmentarische weergave van het fascisme van de staat dat gevaarlijk is omdat het zich verdekt opstelt. Uiterst rechtse organisaties verstoppen zich niet Hun macht is niet zo sterk, maar hun invloed valt niet te onderschatten. Daarom geven wij hier een overzicht van wat er aan recht: gespuis bestaat in Vlaanderen.

OVERZICHT VAN UITERST-RECHTSE GROEPINGEN IN VLAANDEREN.

Als eerste groep heeft men de VLAAMS-NATIONALISTISCHE groepingen. Afgezien van BROEDERBAND en SINT-MAARTENSFONDS, die hoofdzakelijk gewezen kollaborateurs of oud-Oostfrontstrijders groepeeren, hebben de meeste uiterstrechtse groepjes in Vlaanderen zich gegroepeerd in de VLAAMSE NATIONAL RAAD (VNR), opgericht in '73 te Schepdaal op initiatief van WERE DI, in aanwezigheid van een duizendtal personen. De VNR overkoepelt 25 organisaties (oorspronkelijk 27, maar het Taalaktiekomitee en het Algemeen Nederlands Zangverbond trokken zich terug in '75) die zich ideologisch achter het voor-oorlogse Vlaams Nationaal Verbond (VNV) en de "volksdiets" groepen (paranoïde anti-linkse houding, anti-kapitalistisch met woorden, ...) zetten.

Het meest bekend en berucht is de VLAAMSE MILITANTENORDE (VMO). Zij werd opgericht door de huidige VU-senator Bob Maes in '49 als orde-dienst, propaganda- en knokploeg van de Vlaamse Concentratie waaruit later VU zou ontstaan. Sinds '63 gingen VU en VMO zich onafhankelijker en kritischer tegenover elkaar opstellen. De meest rechtse figuren in de VU bleven de Orde echter steunen. In '71 werd de VMO ontbonden, maar werd direct heropgericht door de meest ekstremistische elementen. De "nieuwe VMO" werd geleid door de taksichauffeur Buisseret (samen met een zevental andere VMO'ers in dienst van Vrans Van Oorschot die ook in VU werkzaam is). Deze werd opgevolgd door B. Erikson, eigenaar van kafee "Odal". Sindsdien is de orde fascistischer dan ooit. De VMO verwerpt in zijn manifest elke vorm van parlementaire democratie en poneert de ongelijkheid van de mensen. De VMO voert een systematische terreur tegen linkse organisaties, tegen gastarbeiders en andere minderheidsgroepen. Andere Vlaamse groepen zijn weliswaar "gematigder" kwa stijl en methodes maar hun principes zijn niet zoveel mooier.

WERE DI, opericht in '62, stelt ook de ongelijkheid van de mensen en het elitarisme voorop : "biologisch realisme". Zij verheerlijkt de kollaboratie tijdens wereldoorlog II en beschouwt deze als een "integrerend bestanddeel van de Vlaamse Beweging". Zij geven het maandblad "Dietsland-Europa" uit dat ideologisch en intellectueel voor fascistten op een hoog peil staat. Zij beschikte een tijd over een aksiegroep die zich echter door het intellectuele geremd voelde en zich afscheurde onder de naam VOORPOST.

Ook binnen de VU bestaat een uiterst-rechtse vleugel. Deze vleugel vindt zijn spreekbuis in 't PALLIETERKE, dat op grote schaal wordt gelezen (25.000 abonnees). Medewerkers zijn Karel Dillen (ex-voorzitter WERE DI en nu parlements-lid, medestichter V.N.P. Hektor de Bruyne (ex-direkteur financieel-Economische Tijd) en Huib Dejonghe. Andere minder belangrijke ekstremistische groepen : Wolfsangel (Nieuwe Vlaamse Orde).

Daarnaast staan de SOLIDARISTEN. Zij volgen de gedachtegang van het VERDINASO van Joris Van Severen. Met solidarisme wordt bedoeld dat groepen "welke uit natuur niet solidair zijn" tot solidariteit

moeten komen, nl. leiders en onderdanen, patroon en arbeider... De verschillpunten met het vlaams-nationalisme liggen op het vlak van het federalisme - zij zijn voor de unitaire staat- en op de werkwijze. Zij verzetten zich tegen de parlementaire democratie en de partijpolitiek. Zij zijn gegroepeerd in de Organisatie voor Algemeen Welzijn (OAW), een groep die weinig naar buiten treedt. Zij bereiden zich voor op een regering van "algemeen welzijn", bestaande uit "bekwame mannen", die boven de partijen staan. Daarnaast bestaat de SOLIDARISTISCHE BEWEGING onder leiding van Maarten van Nierop (Standaard Uitgeverij en De Post). Zij staan de harde en zuivere lijn voor.

Het TAAIAKTIEKOMITEE is fel op de terugweg sinds haar nieuwe marsrichting ("republiek Vlaanderen"). Binnen de studentenbeweging dienen bepaalde afdelingen van het KVHV, KVHV-Gent is hierbij een uitschieter, als uiterst-rechts gesitueerd. Naast de uiterst-rechtse vleugel in de VU, dienen de Vlaamse Volkspartij van Lode Claes en de Vlaams Nationale Partij van Karel Dillen vermeld die uitlopers zijn van het verzet tegen het Egmontpakt.

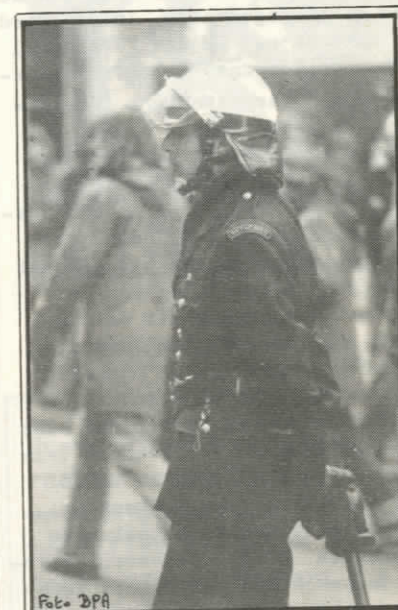
Bij de laatste verkiezingen kwamen ze samen op onder VLAAMS BLOK en behaalden 60.000 stemmen (!) en één zetel in de kamer. Deze nieuwkomer is niemand minder dan Karel Dillen, uiterst-rechts dogmaticus en medestichter van WERE DI. Hij wil de gastarbeiders zo vlug mogelijk buiten ("werk in eigen streek voor de buitenlandse arbeiders"), tegen abortus en voor herstel van het gezin, orde en hiërarchie. Hij stelt dat er eindelijk terug een nieuwe elite moet komen om Vlaanderen van de ondergang te redden en zegt dat hij de voorloper is. Het programma van het Vlaams Blok is in wezen identiek met het basismanifest "onze grondslagen" van WERE DI.

De scheidingslijn tussen extreemrechts en rechts is moeilijk te trekken. Uiterst-rechts telt slechts enkele duizenden militanten; toch mag deze stroming niet onderschat worden voor verschillende redenen :

- zij trachten de gematigde bewegingen meer in hun richting te buigen (zie terug de strakkere houding van de VU.)

- het fascistische potentieel is groter en komt vooral in krisistoestand boven (tegenwoordig de felle reacties tegen gastarbeiders,

tegen de 2 verlofdagen van de werklozen,...) - hun uitstekende kontakten met het leger (Nationale Vereniging van Reserve Officieren). Enkele groepen bevinden zich op de scheidingslijn, zij dienen zich niet aan als uiterst-rechts maar horen er toch bij, nl. Pro Vita en Verontruste Ouders, die de zedenverwildering willen tegengaan. Zij hebben nauwe kontakten met solidaristen, NEM-Clubs (clubs in Wallonie die zich verenigen rond Nouvel Europ Magazine - 24.000 exemplaren in '75 en 800 aktieve leden heeft, die zich uitspreken voor een sterk leger en Vanden Boeynants steunen) en prekonsiliaire katholieken. Deze verdedigen hun standpunten in bladen als C.V. (Christelijk en Vlaams).

ALTERNATIEF is een blad dat onder het mom van democratische neutraliteit, anti-kommunistische propaganda verspreidt. In sommige scholen is dit blad als verplichte literatuur opgegeven. De leiding berust op Vik Van Brantegem die zich liet vastkluisen in Moskou. Onder de medewerkers vind men o.a. pater Veke-mans die in juli '75 in het nieuws kwam toen bleek dat hij 10 miljoen dollar ontvangen had, waarvan de helft rechtstreeks van de CIA, om de anti-kommunistische vakbonden en de presidentscampagne van Frei tegen Allende te steunen (Le Monde 27-28/7/'75) EUROPA EEN is het blad van de Beweging voor de Verenigde Staten van Europa die geleid wordt door de bouwondernemer Walter Kunnen. Natuurlijk mogen we PROTEA niet vergeten die eindelijk "de waarheid over Zuid-Afrika" komen vertellen tegen de "linkse propagan-

da" in. Onder hen vinden we een resem prominenten zoals Walter Geerts, prof Vlerick, Jef Anthierens, Wim Jorissen, André Demedts, kolonel Candries, Omer Gravet. Zeker mogen we de invloed van de Gazet van Antwerpen niet vergeten die bv. na de moordaanslag van Van Steen en De Jonghe ditmaal niet spreekt over terroristen, maar van idealisten die hun goede bedoelingen op een wat onbesuisde manier trachten te verwerkelijken. Ze hebben enkel gehandeld om anderen te helpen (GvA 28 dec.)

BINDINGEN MET HET BUITENLAND VAN EKSTREEM - RECHTS

De ultra-rechtse groepen in West-Europa en zelfs daarbuiten ontmoeten mekaar regelmatig. In '72 werd te München een eerste "Nationaal Europees Kongres" gehouden, waarop de neo-fascisten tot internationale samenwerking besloten. Vlaanderen was vertegenwoordigd door Weri Di. Sindsdien worden regelmatig kongressen en manifestaties gehouden. Verleden jaar had te Antwerpen een bijeenkomst plaats op uitnodiging van de VMO met deelnemers uit de DBR (NPD, Shalham, Wiking Jugend, NSDAP), Frankrijk, GB en zelfs uit de VS (Ku Klux Klan). De VMO is in het buitenland zeer goed gekend. In '75 was een leider van de Ku Klux Klan zelfs gastspreeker op een VMO-meeting. Ook Weri Di heeft buitenlandse kontakten. In het aanbevelingskomitee van Dietsland-Europa zeten o.a. een Zuid-Afrikaan, een Duitser en een Vlaamse banneling in Argentinië. De voorzitter van Voorpost, R. Raes, is tevens ondervoorzitter van de racistische "Nederlandse Volksunie" en verdelers van het Franse rechtse blad "Nouvelle Ecole". Ten slotte is genoeg geweten dat de Ijzerbedevaart zowat een jaarlijkse trekpleisterplaats is voor rechtse groepen uit binnen- en buitenland. Er zijn echter niet alleen kontakten in het buitenland, maar ook in franstalig België, ook al behoren VMO tot de hardste flaminganten. Zo waren franstaligen aanwezig op de Ijzerbedevaart, op een pro-Zuid-Afrika-meeting te Antwerpen, op een hulde te Langemark en bij een anti-gastarbeidersbetoging te Antwerpen.

Omgekeerd was de VMO reeds meermaals aanwezig op manifestaties van het "Front de la Jeunesse".

OVERZICHT VAN FASCISTISCHE AKTIVITEITEN / AKTIES IN 1978.

- VMO betoogde tegen de gastarbeiders ondanks verbod van het stadsbestuur. Er werden geen personen aangehouden of voorgeleid. De enigen die in kontakt kwamen met de politie waren 2 persfotografen wie het verboden werd foto's te maken. In het pamflet van VMO lezen we: 'De vlamingen krijgen te maken met een nieuwe plaag, de gastarbeiders... De Gastarbeiders terroriseren soms hele wijken en gemeenten, vallen de bevolking lastig, intimidatie, plunderingen, verkrachtingen zijn schering en inslag... De VMO begint nu met de schoonmaak'. (Volksgazet 23/1)

Foto BPA

- Front de la Jeunesse verstoort met rookbommen een Chili-manifestatie te Vorst waaraan 6.000 mensen deelnamen. (GvA 20/1)

- In het Bouwcentrum te Antwerpen ging een internationale fascistische bijeenkomst door. Er waren 750 aanwezigen (o.a. de Ku Klux Klan). Getooid met nazitekens werden zij door VMO-leider Erikson toegesproken. Aanwezig was ook Lode Claes en verschillende VVP-leden. (Volksgazet 6/3).

- Een 30-tal leden van VMO vielen de stedelijke feestzaal van Mechele binnen waar de boel werd kort en klein geslagen. Er werden voortdurend voetzoekers afgeschoten. Niemand werd gepakt. (Volksgazet 20/3).

- Jongerenfront heeft vrijdag de lokalen van Mouvement Chrétien pour la Paix kort en klein geslagen. Zij protesteerden tegen de betoging tegen de wapeniging. (GvA 6/5).

- Jongerenfront pleegde een aanslag op de ambassade van Angola. Ze overmeesterden de huisbewaarder, sloegen hem op het hoofd, gooiden traangasgranaten en fles-

sen bloed in het rond. (De Standaard 20/5)

- 2 molotov-cocktails werden in de boekhandel DE MILITANT (RAL) te Brussel gegooid tijdens de nacht (Volksgazet 24/5).

- Na de ontbinding van een VMO-betoging te Antwerpen, waarbij het voor het Amadaloekaal tot incidenten kwam, drongen gemaskerde jongeren een bijeenkomst van Pax Christi binnen. Aanwezig waren enkele priesters en een twintigtal jonge gezinnen met kinderen. Er werd een rookbom, zakken verf en een zware ijzeren kapstok binnen gegooid. (Volksgazet 29/5).

- 50 betogers van VMO stapten op achter de spandoek "doodstraf voor terroristen". (GvA 29/5)

- Uit Der Spiegel van 15 mei vertalen we een deel van een artikel: "In café Odal aan de Ballaertstraat te Antwerpen kwam een internationaal gezelschap bijeen. Het ging over bommen en banken, moord en doodslag. Er was sprake van aanslagen tegen elektriciteitsmasten, kruispunten, uitgeverij Springer, maar vooral tegen Joden en volksverraders. Het leek weer eens overwegend gezwets van neo-nazisten. Toch vloog 3 weken later het huis van de zuster van Beat Klarsfeld in de lucht, en eind april ontving Springer een bompakket. Ook bij een rechtsradikale bende in Noord-Duitsland vond de politie sporen die naar de Ballaertstraat leidden." (Humo 8/6).

- In Antwerpen werd de Amada-boekhandel in brand gestoken. Omdat er boven de winkel mensen wonen spreekt Amada van 'moordpoging'. (Vooruit 30/9)

- Racisme op staatskosten: Jorissen, VU-er en Protea-freak zond aan alle Openbare Bibliotheken een pakket met de brochure: Zuid-Afrika, realistisch bekijken.

- Betoging van fascisten te Antwerpen. Deze druist in tegen een UNO-resolutie die verbiedt dat racistische optochten toegelaten worden. 200 betogers stappen op achter de slogan "gescheiden ontwikkeling ja, communisme nee". Zij waren vooral van VMO, KVHV, Weri Di en VuJo Antwerpen. Door de talrijke tegenbetogers was de aksie geen succes. 30/9

- In Antwerpen werd een turkse fascistische meeting gepland in een BSP lokaal. Zij kon echter verhinderd worden. Opgemerkt wordt dat er 2 Turkse fascistische kroegen zijn, nl. "Bell" in de Dendermondestraat en "Brederode" in de Brederodestraat.

in de familiekerder te Asse. De reactie van politie en rijkswacht was eigenaardig, er was zagezegd geen crimineel aspekt. Senator Van Ackere (CVP) bemiddelde; hij was ook betrokken in de aktie Brevier, het opgraven van C. Verschaeve. (berichtgeving was er in december, als vervolgverhaal in verschillende kranten).

- in een perskonferentie stellen de vrienden van Willems, opgesloten in Katowice (Polen) voor het smokkelen van mensen, voor het volgende ultimatum: hun makker moet binnen 24 uren vrij zijn of er volgen akties.

Die aktie komt er, nl. de aanslag van Van Steen en De Jonghe op de Tsjechische jeugdtrainer van Lokeren. De rijkswacht heeft tijdens de opsporings een duidelijke rol gespeeld; de banden tussen VMO en Rijkswacht kwamen naar voren. De

men en één man, Karel Dillen, wordt verkozen. Uitspraken als "Ik ben maar een voorbode" maken zijn intenties, voor diegenen die nog twijfelden, duidelijk.

-januarie: aanslag op de King-Kong te Antwerpen. Onbekenden (dat zullen ze ook blijven) trachten de deur in brand te steken met benzine en voden.

**FASCISME
RACISME
APARTHEID**

NEEN!

Foto BPA

- Aksie van Wolfsangel tegen zigeuners 24/8.

- Jongerenfront gooit te Namen 2 rookbommen in de trein Parijs-Moskou als protest tegen de invasie in Tsjechoslovakije. 22/8.

- Aanslag op Oxfam WW te Deurne 24/8.

- te Gent worden verschillende ruiten van 4 Turkse kafees beschoten. 8 en 9/11.

-klucht rond het opgraven van VNV-leider Staf De Clercq, nl. Operatie Delta, hij werd bijgezet

opsporingsbrief tegen het tweetal werd pas een week na de aanslag verspreid; de rijkswacht is aanwezig op een perskonferentie die de twee rustig kunnen geven aan enkele uitgenodigde journalisten zonder te worden gearresteerd; de vrouw van Van Steen kan rustig met de kinderen Kerstmisavond doorbrengen bij haar man; in kafee Odal worden ze dan eindelijk ingerekend na verschillende uren. -17 december: verkiezingen, en het Vlaams Volk haalt 60 378 stem-

Provokaties van uiterst rechts mogen niet genegeerd worden en moeten op alle mogelijke manieren verhinderd worden. Daarom: allen naar de nationale betoging, op 3 februari te Antwerpen. Organiseer U in een Anti-Fascisties Front.

VMO is van plan op 10 feb. een betoging te organiseren te Schilde bij Antwerpen, tegen de gastarbeiders. Zij komen bijeen om 2 u. aan het gemeentehuis. Wij moeten trachten te verhinderen dat deze betoging doorgaat. Dus allen daarheen!!!

NA RBP EN SALIK, NU RCA.

Toen een arbeidster enkele weken geleden toevallig de nieuwe zakagenda van RCA—die als relatiegeschenk onder de kaders verspreid werd—in handen kreeg, viel haar een onaangename verrassing te beurt: de vestiging in het industriepark te Herstal was er niet meer in te vinden. Op de inderhaast bijeen geroepen ondernemingsraad van 16 januari bleek dat de vermoedens juist waren: het bedrijf zou op 15 februari zijn deuren definitief sluiten. 'Sanderendaags besliste de morgendploeg unaniem het werk neer te leggen, en sindsdien is het bedrijf bezet.

STAATSTEUN

Toen het bedrijf in 1970 feestelijk werd ingehaald, was er voor de overheid niets teveel geweest om de nieuwe investeerder te behagen: 300 miljoen overheidsmiddelen werden in de zaak gepompt, er werden goedkope terreinen ter beschikking gesteld, en voor een periode van 5 jaar verkreeg men fiscale voordelen. De RVA gaf 10 miljoen om de vorming van het personeel op punt te stellen: alhoewel dit laatste voor het grootste gedeelte opgebruikt werd voor reises van de hogere kaders naar het moederbedrijf in de Verenigde Staten, hebben de bezetters nu documenten terug gevonden waarin ten overstaan van de RVA ook de kosten voor de bijkomende vorming van de koffiemadam aangerekend werden. Maar in 1970 dacht men in elk geval nog steeds de gouden koe voor de tewerkstelling in de regio binnengehaald te hebben. De Radio Corporation of America is immers niet de eerste de beste. Naast de produktie van platen heeft deze bloeiende multinational ook het meerderheidsaandeel in de televisieketen NBC en in het internationaal autoverhuurbedrijf Hertz.

HERSTRUCTURERING

De vestiging in België zou 1200 personen tewerkstellen in de produktie van semi-geleiders. Daarvan kwam echter nooit iets in huis: in 1974 kende de onderneming een personeelspiek van 1080 werknemers, maar enkele maanden later was er al een beurtwerkkloosheid van 50 %. Toen al kondigde de direktie een "herstructurering" aan. De onderneming zwichtte toen na lange onderhandelingen voor de dreiging van de toenmalige minister van Waalse streekonomie, Gol, die in geval van sluiting alle overheidsinvesteringen terug eiste. Want hoewel in 1974 al een produktielijn wegging en de

arbeidsters voor het eerst hoorden van een ander dochterbedrijf in Maleisië, had men toch de indruk dat het bedrijf floreerde: in de andere produktielijnen werd de produktie immers stelselmatig opgedreven: van 8000 eenheden per arbeidster per dag in 1974 tot 20000 in 1977. Deze georganiseerde overproduktie werkte bij veel arbeidsters als oogverblindend, hoewel het bedrijf sinds 1974 in de rode cijfers zat (na de 85 miljoen winst van de eerste jaren is er nu gezegd een gekulmeerd verlies van tegen de 200 miljoen).

Foto BPA

VERLIES MAKEN.

Volgens de bezetters heeft de multinational echter alles gedaan om verlies te maken: de grondstoffen (vnl. silicium) werden tegen hoge prijzen aangekocht bij het moederbedrijf in Amerika en 't eindprodukt werd (omwille van de grote concurrentie!!!) tegen zo laag mogelijke prijzen afgezet bij Siemens, Philips, IBM e.d.. Een ingenieur die een machine had

uitgewerkt om een deel van het produktieproces te automatiseren en zo de produktiekosten te drukken, kreeg een ontslagbrief als enig antwoord van hogerhand. Voor RCA was het voornaamste doel van de vestiging te Herstal immers niet de produktie dan wel een commerciële showroom voor de verovering van de Europese markt. Voor de arbeidsters is en blijft het bedrijf te Herstal volledig rendabel vanuit economisch oogpunt. "Maar RCA heeft nooit iets gedaan om winst te maken, alles om verlies te maken. Nu men de Europese markt binnen heeft, wordt de onderneming opgedoekt en overgeplant naar Maleisië, waar de loonkosten veel lager zijn. Dit kompenseert de slechte kwaliteit van de Aziatische eindprodukten. Wij moeten er soms ganse containers van weggooien." Bovendien denkt men in Herstal ook voor een deel de dupe te zijn van een mislukte operatie van de multinational in de computersektor: dit zou de maatschappij zo'n 15 miljard gekost hebben.

CHEZ RCA ON RESTERA.

Ondertussen houden de ongeveer 400 personeelsleden (waarvan 90 % vrouwen) de kantoren en de fabrieksruijten bezet. Een beroep op de minister van Waalse streekonomie haalde tot hiertoe nog niets uit, en de direktie van RCA heeft enkel laten horen dat zij bereid is te onderhandelen over afdankings- en sluitingspremies. De arbeidsters willen echter enkel praten over het behoud van de tewerkstelling: zij willen werk! Een andere reactie kwam wel van de Amerikaanse ambassade: deze protesteerde in een kommuniquee scherp tegen de profanatie van de Amerikaanse vlag bij het begin van de bezetting: de arbeidsters hadden in plaats van de stars and stripes (die vroeger elke dag door een nieuwe vervangen werd) de sindikale vlaggen gehesen. Nu, na één week bezetting, zit het entoesiasme er in elk geval nog stevig in: er werd een film gedraaid over de bezetting van een bedrijf in Frankrijk en in het bezettingslied worden de Maleisische kameraden op de toon van Sinterklaas Kapoentje gewaarschuwd voor de Amerikaanse kapitalisten, die hier de broodwinning van de arbeiders hebben gestolen.

OPROEP

Of zoals de sindikale delegatie zegt: "Elke arbeidersstrijd waar ook ter wereld is belangrijk; als wij er de vruchten nog niet kunnen van plukken, dan is het voor onze kinderen."

Mensen die hun solidariteit willen betuigen of informatie willen, kunnen schrijven naar: RCA, Parc Industriel des Hauts Sarts, met de vermelding "aux travailleurs".

MEFIE TOI, MALAISIE,
DE CES AMERICAINS.
ILS TE PRENDRONT TON PAIN
COMME ILS ONT PRIS LE MIEN.
POUR PAS LES CONTRARIER
IL FAUT TE RESIGNER
A PERDRE TON POGNON
ET TOURNER LES TALONS.
CHEZ RCA ON RESTERA.

DE SOCIALE VERKIEZINGEN 1979.

In nauwelijks een half jaar tijd vinden er in ons land drie grote verkiezingen plaats. Op 17 december werden we verplicht weer eens een paar pionnen in de Wetstraat te verzetten en in juni gaan we als bewuste Europeanen stemmen voor het Europees parlement. Tussen beide politieke verkiezingen in, zijn er van 17 april tot 5 mei, de vierjaarlijkse sociale verkiezingen waarbij de werknemersvertegenwoordigers voor de ondernemingsraden en de komitees voor veiligheid en hygiëne worden verkozen. Hoewel deze het minst (en dat is maar goed ook) gepaard zullen gaan met publieke propaganda, zijn de ruim 1 250 000 kiezers er veruit het meest direkt bij betrokken. Tijdens de weken die ons nog van deze datum scheiden zullen we regelmatig aandacht besteden aan dit belangrijke gebeuren. Naast een algemene benadering zullen we ook aparte artikels wijden aan de plaats van de vrouwen, de gastarbeiders en de strijd-bare syndikalist in deze sociale verkiezingen. Aan de lezers die werkzaam zijn in een onderneming waar er verkiezingen plaats grijpen vragen we tenslotte niet te aarzelen ons inlichtingen over het verloop ervan per brief of telefonisch door te geven.

VOORGESCHIEDENIS

Voor het ontstaan van de ondernemingsraden moeten we terug gaan naar de periode net na de tweede wereldoorlog. Onder impuls van de overheid begon de idee van een pakt van sociaal-ekonomische solidariteit steeds meer ingang te vinden. Overlegorganen op alle niveaus zouden de klassetegenstellingen kunnen kanaliseren en de sociale vrede vrijwaren. Reeds in 1945 waren door een besluitwet de paritaire komitees in het leven geroepen, in 1948 werden door een kaderwet, samen met de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de bedrijfsraden, de ondernemingsraden gereguleerd.

In 1950 vonden de eerste sociale verkiezingen plaats. Hoewel de wet sprak van oprichting van ondernemingsraden in ondernemingen met ten minste 50 arbeidskrachten

vonden er maar verkiezingen plaats in ondernemingen met ten minste 200 arbeidskrachten. Het duurde tot 1963 voor dit aantal daalde, evenwel nog maar tot 150 personeelsleden.

De oprichting van komitees voor veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing der Werkplaatsen (ondertussen heeft men dit laatste uit de benaming laten wegvallen) werd door een wet van 1952. De algemene regel geldt dat dergelijke komitees worden opgericht in ondernemingen met ten minste 50 personeelsleden. In een aantal sektoren en ondernemingen, gekenmerkt door gevaarlijk werk (mijnen, steengroeven,...) zou dit evenwel verminderd kunnen worden tot 20. De eerste verkiezingen van KVG's vonden plaats in 1958.

DE HUIDIGE REGLEMENTERING.

Een grote nieuwigheid bij de komende verkiezingen is dat de verplichting een ondernemingsraad op te richten wordt uitgebreid van ondernemingen met 150 tot deze met 100 werknemers. Dit heeft tot gevolg dat meer dan 100 000 werknemers voor de eerste keer afgevaardigden zullen kiezen. In totaal worden er nu in 3 324 ondernemingen een O.R. verkozen. KVG's zullen er in ongeveer 6500 bedrijven worden gekozen; het aantal werknemers blijft op 50 en 20 vastgesteld.

O.R. en KVG worden niet verkozen in de openbare diensten en ook niet in de bouwondernemingen. Wel worden er voor de tweede keer verkiezingen georganiseerd in bedrijven zonder een commercieel karakter, zoals klinieken, vrij onderwijs en mutualiteiten.

Een vernieuwing waartegen het VBO heftig reageert is de verkiezing van ondernemingsraden en KVG in ondernemingen waar vorige keer nog verkiezingen plaats hadden en nu nog respectievelijk 50 en 20 werknemers werken. Het VBO is ook gekant tegen enkele wijzigingen die de regeling tot bescherming van de afgevaardigden tegen ontslag verbeteren.

Tot het kiezerspubliek behoort alle personeel boven de 14 jaar die minstens 3 maanden in de onderneming werkzaam zijn en geen deel uitmaken van het leidende personeel. Voor de gastarbeiders komt er nog bij dat ze in regel moeten zijn met hun juridisch statuut.

Op de kandidatenlijsten wordt onderscheid gemaakt tussen werklieden, bedienden en jongeren (16 tot 25 jaar - enkel in ondernemingen waar minstens 25 jongeren werken). De kandidaten moeten

minstens 6 maanden tewerkgesteld zijn in de onderneming. Het aantal vertegenwoordigers van de werknemers in OR en KVG gaat van 4 (voor ondernemingen met minder dan 100 werknemers) tot 22 (meer dan 8000 werknemers). De verdeling in gedelegeerden van werklieden en bedienden is proportioneel met hun aantal terwijl de vertegenwoordiging van jongeren wettelijk is vastgesteld (1 tot 3). Zoals bij de parlementsverkiezingen worden bij de sociale verkiezingen nummers getrokken, dit gebeurde reeds op 30 oktober laatstleden en het ACV trok 1; het ACLVB 2, en het ABVV 3.

ORGANEN VAN OVERLEG.

Hoewel het ACV in haar programma "Wij maken er werk van" het zelfbestuur als uiteindelijk doel vooropstelt en het ABVV altijd al arbeiderskontrolle tegenover medebeheer heeft verdedigd, zijn de OR en de KVG duidelijk overlegorganen. De samenstelling voor beide is tweedelig: een groep vertegenwoordigers van het personeel en een groep vertegenwoordigers van patronale zijde.

De OR heeft volgens de wet zowel bevoegdheid over economische, sociale, technische als financiële problemen. Naar de aard wordt onderscheid gemaakt in adviserende, beslissende en controlerende bevoegdheden. In werkelijkheid is de OR dikwijls niet meer dan de spreekbuis van de patronale belangen. De 'voorlichting' die ze geven over de financiële en economische positie van de firma is meestal zo onduidelijk en zo vaag dat de werknemersvertegenwoordigers er nauwelijks iets mee kunnen aanvangen. Daarbij komt nog dat de verkozenen in vele gevallen de verkregen informatie niet eens kunnen doorgeven aan het personeel wegens het bestaan van de zwijgplicht.

Het is dan ook normaal dat velen zich afvragen of het wel zin heeft dat strijdvaardige en klassebewuste werknemers deelnemen aan deze verkiezingen of zich kandidaat stellen. Toch kan men dit moeilijk overlaten aan kandidaten die in het medebeheer geloven en zich laten vangen door de argumenten en de selectieve informatie van de patroons. Het belangrijkste is echter dat de verkozenen meestal heel wat invloed hebben op de werknemers

van de onderneming. We moeten evenwel ook constateren dat nog steeds in verscheidene sectoren en gewesten de vakbondsburokratie verhindert dat strijdvaardige arbeiders verkozen worden door zelf de vertegenwoordigers op de verkiesbare plaatsen te zetten.

Foto BPA

DE VOORBIJE UITSLAGEN.

De eerste sociale verkiezingen grepen dus in 1950 plaats, dezelfde syndikaten als nu namen er aan deel: ACV, ACLVB en ABVV. Om kandidaten te kunnen voordragen voor de verkiezingen van OR en KVG moeten de organisaties een nationale werking hebben, zitting hebben in de Nationale Arbeidsraad en minstens 50 000 leden tellen.

Hoewel de splitsing van de werknemers in verscheidene vakbonden als een slechte zaak kan beschouwd worden, is enige kennis van de evolutie in de sterkte van de vakbonden en de verhoudingen in de sectoren toch van belang.

Bij de eerste sociale verkiezingen in 1950 was het ABVV nog duidelijk de sterkste vakbond met 53 % van de stemmen en 61 % van de zetels in de OR's. Het ACV volgde met respectievelijk 43 en 36 %, het ACLVB met 3 en 2 %.

Bij de laatste sociale verkiezingen haalde het ABVV nog 46 % van de stemmen en 45 % van de zetels, het ACV 47 en 51 % en het ACLVB 6 en 3%. Als we het onderscheid maken tussen arbeiders en bedienden zien we dat het ABVV 5% meer stemmen haalt bij de arbeiders dan het ACV, bij de bedienden daarentegen ligt het ACV 10% voor op het ABVV.

Zowel in Wallonie als in Vlaanderen valt er een daling van het ABVV en een stijging van het ACV

waar te nemen: In Wallonie daalde het ABVV tussen 1954 en 1975 van 73 % naar 60 % en steeg het ACV van 24 naar 36 %. In Vlaanderen steeg het ACV van 50 naar 55 % en daalde het ABVV van 45 naar 33 %.

In latere artikels zullen we nog ingaan op de vertegenwoordiging van de vrouwen en de gastarbeiders nu beperken we ons tot een lijst met de sectoren waar één van de syndikaten 50 % of meer van de zetels bezit

ABVV	
Steengroeven	69,2 %
Cokes	71,4 %
Ijzer en Staal	57,1 %
Metalen Konstrukties	50,2 %
Keramiek	55,3 %
Glas	64,9 %
Drukkerijen en Grafiek	54,1 %
Gas en Electriciteit	52,6 %
Tram, autobus	59,3 %
Grote ondernemingen	
van detailhandel	66,0 %

ACV	
Mijnen	58,8 %
Tekstiel	55,1 %
Baksteen	57,4 %
Voeding	58,1 %
Hout	58,9 %
Leder	50,5 %
Papier-Karton	50,2 %
Transport	50,0 %
Verzekeringen	52,2 %
Bedrijven zonder	
kommercieel karakter	80,2 %

HET GEMEENSCHAPPELIJK VAKBONDSFRONT

Hoewel de vakbonden in hun verkiezingsprogramma's beklemtoneerden dat de sociale verkiezingen geen aanleiding mogen zijn om tussen de syndikale organisaties een ongezone concurrentie te doen ontstaan is de realiteit vaak heel anders.

Het is natuurlijk zo dat men zich ervoor behoedt om mekaar openlijk aan te vallen maar in de praktijk stijgt de concurrentie naarmate de sociale verkiezingen naderen tot een hoogtepunt. De verkiezingskoorts die zowel in de plaatselijke als de nationale vakbondsllokalen heerst maken het gevaar van een wig in het gemeenschappelijk vakbondsfront telkens zeer reël. Vooral nu er geen interprofessioneel akkoord bereikt is, is een gezamenlijk antwoord van de werkers op de patronale houding meer dan noodzakelijk.

EUROPESE VERKIEZINGEN.

Een reeks van een 20-tal organisaties, samen te brengen onder de noemer "Europees Nieuw Links", congresseerde te Namen in het week-end van 20-21 januari. Daar werd het startsein gegeven voor een gezamenlijke campagne tegen de Europese instellingen. Deze campagne wordt gevoerd op basis van elf grondslagen achter de kernzin: TEGEN HET EUROPA VAN HET KAPITAAL: VOOR ARBEIDERSSOLIDARITEIT.

De groeperingen zijn van plan deel te nemen aan de Europese verkiezingen van dit jaar, met een ruim gemeenschappelijk platform. Het betreft hier de belangrijkste vereniging van linkse organisaties sinds 1968. Zij stellen zich op, links van Sociaal-demokraten en kommunisten. Voor België zijn de volgende organisaties aangesloten: in Vlaanderen Arbeid Vlaams Socialistische beweging, en voor het Franstalige landsgedeelte POUR le Socialisme, Groupes d'Action Sociale, en Groupe Autonome des démocrates-Chrétiens de Soignies (GADCS). Verder zijn de volgende verenigingen aangesloten: Democrazia Proletaria (Italië); Parti du Travail d'Espagne (PTE), Movimiento Comunista (M.C.) (Espagne); Organisation Communiste des Travailleurs (OCT) (France); Venstre Socialisten (Danemark); Sinn Féin (Ierland); Comité Contre l'Europe Germano-Américaine (France); Parti pour la Révolution Basque (EIA) (Pays Basque).

Gezien de sterkte van een aantal deelnemende groepen, vooral in Denemarken en Italië, zijn de initiatiefnemers er zeker van één of zelfs meerdere vertegenwoordigers naar het Europese parlement te kunnen sturen. Daardoor zullen zij aldus de ondertekenaars van het platform, de enigen zijn die de stem van anti-kapitalistisch-links kunnen laten doorklinken in dit parlement. Het is ook de bedoeling dat de verkozen kandidaten niet uitsluitend hun groepering of land zullen vertegenwoordigen, doch dat zij representanten zijn voor alle groepen. Zo zal een Vlaams ekologist via de verkozen evengoed zijn inbreng hebben als een Baskis vakbondsmilitant. De verkozenen zullen ook een onderzoek kunnen in-

stellen naar feiten die indruisen tegen de democratie en zich in om het even welk Europees land voordoen, evenals een schakel vormen tussen de bevrijdingsbewegingen uit de derde wereld en het Europees Parlement. Zodoende wil men vooral de solidariteit onder de arbeid, van welke nationaliteit dan ook benadrukken.

Dat de grote politieke formaties niet goedschiks het bestaan van zulke 'kleiner formaties' aannemen zal wel niemand verwonderen. Men probeert kleine groepen dan ook het leven zuur te maken, een reden te meer om zich te organiseren. In Frankrijk bv. zal elke opkomende lijst die geen 5 % der stemmen en dus geen zetel behaalt, de onkosten zelf moeten terug betalen, ook voor radio en T.V.-uitzendingen.

Het gaat er deze partijen o.m. om te reageren tegen de Europese instellingen. Hoe valt dit nu te rijmen met een deelneming aan de verkiezingen? Men zou bv. ook kunnen overgaan tot een boycot ervan. Dit werd echter door de deelnemers niet opportuun geacht, gezien de boycot uiteindelijk neerkomt op een individueel niet-stemmen, eerder een aksie van alleenstaanden. Men verkoos dus liever in het hol van de leeuw te gaan kruipen a.h.w., en van daaruit zoveel mogelijk trachten te doen, zonder, zonder hierbij te moeten overgaan tot het sluiten van allerlei compromissen. Overigens zijn de deelnemers niet tegen een eenheid van Europa als dusdanig, wel tegen de instellingen zoals die door de kapitalistische bestellen van elk land gebruikt worden, en waarvan, zoals gewoonlijk slechts de sterksten profiteren. Wat men van Europa verwacht wordt samengebundeld in

een programma rond elf punten, zoals dat in Turijn werd opgesteld en aangevuld in Namen.

In een eerste punt wordt gekozen voor de vrijheid en de rechten van het individu, tegen alle autoritaire tendenzen, meer bepaald ook voor de rechten van de minderheden. Hierbij wordt ook gedacht aan de beruchte wetten tegen het terrorisme en de berufsverbote, zoals die voorkomen in de BRD, en de praktijken (folter en andere-) in N-Ierland.

In een tweede punt wordt het behoud van de werkgelegenheid geëist, tegen de herstructurering of zelfs de afbouw van heelder industrietakken, zoals men op internationaal vlak een nieuwe arbeidsverdeling zou willen doorvoeren, met massale werkloosheid als gevolg. Bovendien stelt men zich op tegen het medebeheer naar Duits model, dat de arbeiders meer aan banden legt dan ooit tevoren.

3. Steun aan de strijd van de landbouwers, tegen de landbouwpolitiek die erin bestaat de kleine bedrijfjes ten gronde te richten door slechts de grote bedrijven massaal te steunen.

4. Vrijheid, recht op een nationale identiteit en zelfbeschikking voor de nationale minderheden. Denken we hier aan de bretoenen, de friezen, de ieren, ja zelfs aan onze eigen Vlaamse situatie.

Het doel van een dergelijk Europa is niet mekaar te bekonnukeren, doch elkaar als evenwaardige zelfstandige partners te beschouwen, met het recht om in eigen streek te leven en te werken.

5. Voor de bevrijding van de vrouw. Ook hier wordt de krisistijd door de burgerlijke partijen aangegrepen om patriottische en fallokraatische denkbeelden extra aan te wakkeren. Denken we aan thema's als de herwaardering van de vrouw aan de haard, het pleidooi van tindemans een tijd geleden voor meer kinderen, de schuld van de werkloosheid afschuiven op de uit huis werkende vrouwen, en anderszits het opnemen van vrouwen in politie- en legereenheden. Men wil strijd voeren tegen de specifieke uitbuiting en diskriminatie tegen het seksisme, voor abortus uit het strafrecht.

6. Voor de bescherming van de natuur, tegen kernenergie, die het extreme voorbeeld is van hoe het kapitalisme omgaat met mensen en dingen, niets-ontziend. Bovendien is het bestaan van nucleaire centrales een goed voorwendsel het repressie-apparaat te verstevigen ter bewaking van de uiterst gevaarlijke produkten.

7. Tegen het militaire Europa, voor de democratische rechten van de soldaten. Zo ook tegen het opslaan van nucleaire wapens, en de militaire steun, zoals gegeven aan regimmes het westen gunstig gezind. CFR, de opstand onlangs in Zaïre waar België en Frankrijk elkaar verdronken om het eerst 'hulp' te kunnen bieden.

8. Steun aan de strijd van de volkeren tegen het imperialisme. Dus ook steun aan de landen buiten Europa, en meer bepaald aan de derde wereld tegen de ekono-

mische en andere uitbuitingen.

9. Voor een authentieke volkskultuur. Tegen een geuniformiseerde en vervreemdende konsumptiekultuur, gedomineerd door enkele privémonopolies. De echte volkskultuur wordt zodoende gezien als een wapen in de ontvoogdingsstrijd van de arbeiders.

10. Steun aan de strijd van studenten en onderwijzend personeel. Waarin vervat de eis tot het openstellen van alle onderwijsnetten voor kinderen uit de lagere sociale klassen, kansen tot permanent her- en bijscholing, en het in vraag stellen van de band school-maatschappij, die momenteel het systeem steunt en haar ideologie predikt voor een gewillig publiek van kinderen tot jongvolwassenen, en elk kritisch geluid tracht uit te sluiten.

EREDOKTORATEN TE LEUVEN.

De eredoktoraten die de kul (niet zijn fakulteiten) elk jaar op 2 februari bij de viering van zijn patroonsfeest verleent aan een aantal prominenten worden uiteraard toegekend door het hoogste beleidsorgaan van die instelling, en dat is de Akademische Raad (AR), waarin 4 studenten zetelen. Die worden aangeduid door de Kringraad.

Op de AR van 8/11/76 werd door de rektor gevraagd om voorstellen te formuleren voor de eredoktoraten van 2/2/77. De Kringraad, die op 12/11/76 vergaderde, besliste mee te werken aan die viering en er mensen naar toe te sturen die iets te zeggen hadden dat voor de KUL en zijn studenten interessant was, in plaats van gewoon maar "namen".

Men droeg toen Noam Chomsky en Ivan Illich voor, deze laatste met de motivatie "omdat hij de aandacht heeft gevestigd op het onderscheid tussen scholing en opvoeding. Zijn uitgewerkte studie over de etiek van de 'ontschoolde maatschappij' verdient naar onze mening de belangstel-

11. Een solidariteit met de strijd van de volkeren en arbeiders, waar ook ter wereld, tegen elke vorm van uitbuiting en vrijheidsbeknotting.

Om het geheel te animeren, en mekaar situatie beter te begrijpen werden een aantal internationale ontmoetingen en manifestaties gepland. Zo gaat er in België op 10 maart een bijeenkomst door over studentenstrijd; op 31 maart een alternatieve Eurovisie, en op 6 en 7 maart een weekend over de staalnijverheid in België en Luxemburg.

Vermelden we nog dat de gemeenschappelijke lijst solidariteitsbetuigingen heeft ontvangen van A. Dumon en gen. De Cavalio.

ling van de Akademische Overheid, vooral nu er binnen de KUL opnieuw aandacht wordt besteed aan de didaktische functie van onze universiteit."(1).

Bij de brief aan de rektor en de AR die de motivatie bevatte werd een curriculum vitae en een selectieve bibliografie gevoegd, en ook de namen van twee mensen die gekontakteerd konden worden voor besprekingen of meer inlichtingen.

De brief kreeg op het rektorat het datumstempel 16/11/76. Op de AR van 13/12/76 betreurde de rektor de laattijdigheid van het voorstel van de studenten, dat om die reden niet in overweging kon worden genomen. Het bureau van de AR had daarom al kandidaturen voor de eredoktoraten uitgelekt op zijn vergadering van 6/12/76, waaronder Ionesco. Direkt daarna had men alvast een toneelgroep gekontakteerd om op 2/2/77 's avonds Ionesco's La Cantatrice Chauve op te voeren, dat alles wegens "hoogdringendheid" (2). De AR moest dat alleen

nog maar "bekrachtigen". Of er op vermelde burovergadering van de AR iets gezegd is over het studentenvoorstel (dat al zo'n drie weken binnen was) kunnen we alleen maar raden, want in dat bureau zit geen studentenvertegenwoordiger.

Het volgende jaar was de rektor een maand eerder met zijn vraag naar suggesties voor de eredoktoraten, nl. op de AR van 10/10/77. De Kringraad vond het toen zinvol om naast de uitreiking van de eredoktoraten (of in plaats daarvan) een studiedag over het universitaire onderwijs te organiseren, want "Deze Nieuwe formule zou alleszins goedkoper uitvallen dan de huidige, zou veel meer dan nu studenten en Akademisch en Wetenschappelijk Personeel bij het Patroonsfeest betrekken en voorkomt de moeilijkheden bij het zoeken na en selecteren van de gewenste kandidaten voor de eredoktoraten."(3).

Men vond dat een doorsnee eredoktoraat de student helemaal niet aansprak. Verschillende dekanen stonden achter dit voorstel, maar ook de traditie kreeg zijn deel: de eredoktoraten bleven (op 2/2/78); daarnaast werd de studiedag ingevoerd. Waarvoor zelfs lessen werden geschorst. De studiedag vond plaats op 8/3/78 en hoewel er interessant studiewerk en grondige voorbereiding aan vooraf was gegaan, was de opkomst ronduit ontmoedigend. Ondertussen was er rond de figuur van Illich echter verder gewerkt, omdat men hem ideaal vond voor een "alternatief" en wel zinvol eredoktoraat. Om het voorstel "tijdig en binnen de Akademische Raad als geheel" (4), dus niet op een burovergadering, te kunnen bespreken werd het voorstel voor Illich's eredoktoraat al ingediend op de AR van 12/6/78 (voor de viering van 2/2/79!).

Men motiveerde onder meer: "Illich is een man die erg goed de problemen van de huidige en van de toekomstige maatschappij aanvoelt. Op basis van dialoog en contact met verschillende maatschappelijke groepen tracht hij de problemen

zo duidelijk mogelijk te analyseren, hun evolutierichting in de toekomst te voorzien en voorstellen naar beleid en konkrete levenswijze uit te schrijven. Hij verstaat de kunst om een enorm ruim (kwa aantal en kwa diversiteit) publiek aan het denken te zetten rond maatschappelijke situaties en evoluties die vaak omwille van hun kompleksiteit en technisch-zijn en omwille van hun utopisch karakter op de achtergrond of binnen enge specialistenkamers blijven. (...)

Door het feit dat de man zich niet verankert op één thema of probleem zijn wij ervan overtuigd dat een belangrijk deel van onze universitaire gemeenschap zich zal interesseren voor zijn ideeën. Wij vinden dat laatste belangrijk omdat de viering van het patroonsfeest van de KUL moet opengetrokken worden. Omwille van de verscheidenheid van zijn werken stellen wij voor dat Illich in de fakulteit Geneeskunde, Toegepaste Wetenschappen, Pedagogische en Psychologische wetenschappen en Economie bij een of andere activiteit zou kunnen betrokken worden. (bv. seminarie, voordracht, colloquium ...)."(4).

De AR van 12/6/78 beslist slechts uitspraak te kunnen doen in het geval dat die kandidatuur zou gesteund worden door een fakulteit en dat deze bereid zou zijn voor het promotorschap in te staan. (...) De eindbeslissing zal genomen worden ten laatste op 16 oktober 1978." (5).

Na kontakten met eventuele promotoren en dekanen beslist de Kringraad om de kandidatuur van Illich niet door een fakulteit maar door de studentengemeenschap te laten steunen (dat na de suggestie van een dekaan). Vanuit die achtergrond en met de studentengemeenschap als 'toekkennende instantie' diende de Kringraad Illich's kandidatuur opnieuw in.

De brief waarin dat gebeurt (ASR 7/10/78) wordt niet bij de voorgelegde dokumenten van de AR of het bureau van de AR gevoegd, zodat de studenten vonden dat hun voorstel "geen eerlijke kans" (6) kreeg.

Wanneer de studentenvertegenwoordigers op de AR "nogmaals uiting geven aan hun ongenoegen" herinnert de rektor eraan "dat het nog steeds regel is, ook voor de promoties van 2 februari, -al worden zij door de Universiteit als zodanig verleend- slechts kandidaturen te aanvaarden die fakultair gesteund zijn." (7). Die beslissing wordt op 13/11/78 genomen.

Na een evaluatie van de voorbereiding en de wederwaardigheden van Illich's kandidatuur en de manier waarop die in de AR werd behandeld merken de studenten op dat zij met de op 2/2/79 verleende eredoktoraten niets te maken hebben.

NOTEN.

- (1) : Brief van de Kringraad (14/11/76) aan de AR (Rektorat 16/11/76).
- (2) : 'Gedachtenwisseling BAR' (=Buro AR) van 6/12/76, als dokument bij 3/44 "Doctores Honoris Causa" in map AR van 13/12/76.
- (3) : Brief van de Kringraad (ASR 14/11/77) aan de AR.
- (4) : Brief van de Kringraad (ASR 1/6/78) aan de AR.
- (5) : Verslag van de AR van 12/6/78.
- (6) : Interne bespreking Kringraad n.a.v. AR van 13/11/78.
- (7) : Verslag AR van 13/11/78.

ETHIOPIE

Vanaf haar oprichting in 1961 is AI opgetreden tegen schending van de mensenrechten in Ethiopië.

Sinds de omverwerping in 1974 van Haile Selassie door de Voorlopige Politieke Regering (DERG) voert A.I. campagne.

- tegen de massale willekeurige gevangenzetting, zonder enige vorm van proces, van werkelijke of vermeende tegenstanders van het bewind.
- tegen marteling, parate executies en politieke moordpartijen.
- op grote schaal door de veiligheidsdiensten.
- tegen de slechte gevangenisomstandigheden.

STUDENTEN EN SCHOOLKINDEREN

Onder de DERG (Voorlopige Politieke Regering) zijn het vooral studenten en kinderen die het slachtoffer zijn van willekeurige politieke arrestatie, marteling en moord. Algemeen wordt aangenomen dat juist uit die groepen de clandestiene oppositiepartij, de Ethiopische Revolutaire Volkspartij (EPRP), haar grootste aanhang recruteert. Bij de Ethiopische studenten bestaat er een traditie van radicaal politiek protest. Sinds 1965 ontwikkelde deze traditie zich in oppositie tot het bewind van Haile Selassie. Onder dat bewind waren vooral studenten het slachtoffer van willekeurige politieke arrestatie, foltering en oneerlijke politieke processen. Sinds 1974 hebben veel studenten ook oppositie gevoerd tegen de politiek van de Voorlopige Militaire Regering. Zij werden op politieke gronden gearresteerd, gemarteld en zelfs gedood.

De afschuwelijkste gebeurtenis van deze aard vond plaats op 29 april 1977. Soldaten en leden van de KEBELLE (burgerorganisaties in de steden) voerden in Addis Abeba een massale aanval uit op studenten en andere jongelui die die avond waren samengekomen. Zij werden ervan verdacht een voor 1 mei geplande door de EPRP georganiseerde betoging tegen de Derg voor te bereiden. Waarschijnlijk werden er die nacht ongeveer 500 mensen gedood.

In november 1977 gaf luitenant-kolonel Mengistu Haile Mariam, de voorzitter van de Derg, het bevel tot de "Rode Terreur" gericht, tegen de "contra-revolutionairen". Dit was bedoeld als een antwoord op de moordaanslagen georganiseerd door de EPRP. De Derg beweerde dat een groot aantal regeringsfunctionarissen

sinds oktober 1976 het slachtoffer van deze moordaanslagen waren geweest. De "Rode Terreur"-campagne duurde van november 1977 tot juni 1978 en was gericht tegen zogenaamde aanhangers van de EPRP. Studenten en andere jonge mensen werden massaal gearresteerd. Zij werden systematisch gemarteld en velen onder hen werden het slachtoffer van parate executie. Die executie gebeurde vaak 's nachts op openbare plaatsen. Men liet de lichamen van de slachtoffers tot 's morgens liggen, met waarschuwborden waarop "Dit was een contra-revolutionair", "De Rode Terreur zal zegevieren" en andere slogans.

MARTELPRAKTIJKEN

Het geval van de student die we Yohannes zullen noemen is typisch (uit angst voor represaillemaatregelen kunnen wij zijn werkelijke naam niet publiceren).

"Yohannes werd in januari 1978 in de hoofdstad Addis Abeba gearresteerd door wachters van de KEBELLE. Zijn broer behoorde tot de 2.500 mensen die in de eerste fase van de "Rode Terreur" werden gedood. Hij werd verdacht van politieke activiteiten tegen de regering. Yohannes werd een paar dagen vastgehouden en bij zijn ondervraging gemarteld. De KEBELLE-wachters aanvaardden uiteindelijk zijn onschuld. Maar ze eisten om zijn steun aan de Revolutie te bewijzen hij mensen uit de KEBELLE-gevangenis zou folteren. Hij weigerde dit te doen. Hij werd dan samen met verscheidene andere jongeren op een vrachtwagen geduwd. Zij zouden allemaal worden gedood en hun lichamen zou men op straat achterlaten als waarschuwing voor anderen. Op hun rug werd een slogan aangebracht die duidelijk moest maken waarom zij waren "terechtgesteld". Niemand van hen had een proces gehad. Een van de verantwoordelijken van

de KEBELLE die de "veroordeelden" bewaakten, herkende Yohannes. Hij slaagde erin de anderen te overtuigen dat Yohannes zich nooit met politieke activiteiten had ingelaten en dat er geen enkele reden was om hem te doden. Hij werd toen vrijgelaten en ging naar huis. Daar werd hij onderzocht en in het geheim behandeld door een vriend van de familie met enige medische onderlegdheid.

Volgens de beschrijving van die man, doorgegeven aan Amnesty International, had Yohannes ernstige wonden aan nek, schouder, borst en voeten. Die waren het gevolg van slagen. Zijn handen hadden geen kracht en zijn polsen vertoonden zwarte sporen van het touw waarmee hij bij de afranselingen was opgehangen. Hij had brandwonden aan zijn hoofd en hij kon slechts moeilijk slikken. Dit steunt zijn verklaring dat hij was gefolterd met elektrische schokken aan hoofd en keel. Zijn lichaam was sterk uitgedroogd en hij kon nog alleen vloeibaar voedsel innemen. Hij had veel pijn in de ribben. Dit kon erop wijzen dat zijn ribben gebroken waren, en het was evenwel niet mogelijk dat met X-stralen te bevestigen. Naar schatting werden in Addis Abeba door de "Rode Terreur" 5000 jonge mensen tussen 12 en 25 jaar op die manier gedood. In december 1977 en januari-februari 1978 bereikten de moorden en de arrestaties een hoogtepunt. Elke nacht werden toen 100 of zelfs meer mensen gedood. Begin 1978 breidde de campagne zich uit tot andere steden en tot landelijke streken. In mei zag men maar zelden meer lichamen in de straten van Addis Abeba, ook werden vele gearresteerden toen vrijgelaten. In juni sprak de regering niet langer over de "Rode Terreur". Aan de moorden op regeringsfunctionarissen was ondertussen ook een einde gekomen.

Amnesty International organiseert op dit ogenblik een Ethiopië-actie. Zij kunnen maar slagen in hun opzet - namelijk de schending van de mensenrechten tegengaan - wanneer er zoveel mogelijk mensen aan deze actie deelnemen.

Wat kan je doen?

- affiches verspreiden (ontwerp GAL); verkrijgbaar op het Nationaal secretariaat van AI, Blijde Inkomststraat 98, 3000 LEUVEN.
- Een brief schrijven naar de DERG en/of Russische en Cubaanse regeringen.

Voor meer inlichtingen hieromtrent kan men zich wenden tot het Nationaal Secretariaat van A.I.

BRD : DE BERUFSVERBOTE BLIJVEN BRANDEND AKTUEEL.

Onder het motto 'Demokratische rechten verdedigen, Berufsverbote opheffen - samen tegen de schending van de fundamentele mensenrechten in de BRD' vond afgelopen weekend in Darmstadt een internationale konferentie tegen de Berufsverbote in de BRD plaats. Meer dan 1.000 deelnemers, waaronder zo'n 150 buitenlanders uit 12 landen maakten de gebeurtenissen mee. Deze konferentie speelt zich af op de vooravond van de 7de verjaardag van het beruchte 'Radikalerlass', dat op 28 januari '72 door de bondskanselier Brandt en door de Ministerpräsidenten van de verschillende Länder werd afgekondigd. (Darmstadt-BPA 29.01.'79)

KORTE GESCHIEDENIS

De aanleiding tot dit Radikalerlass was de vrees die er onder de heersende partijen bestond, dat 'radikalen' toegang zouden krijgen tot de openbare dienst. Voortaan zouden slechts tot de openbare dienst worden toegelaten zij die de waarborg bieden dat zij op elk ogenblik voor de vrije democratische fundamentele orde zoals vermeld in de Grondwet, opkomen. Elke kandidaat zou voortaan ook getest worden op zijn politieke loyaliteit tegenover de grondwet. Al gauw ontwikkelde zich een waar systeem van 'Gesinnungsschnüffelei' (letterlijk vertaald: snuffelen naar iemands (politieke) gezindheid), waarbij vooral politie- en veiligheidsdiensten uitblonden in het aanleggen van gegevens over elke kandidaat(e).

Volgens schattingen van het centraal comité tegen de Berufsverbote uit Hamburg zijn tot op heden zo'n 2 miljoen mensen politiek doorgelicht en op steekkaart gebracht; in meer dan 4.000 gevallen leidde deze praktijk tot het ontslag of de weigering van de betrokkene. Protest op deze gang van zaken liet niet lang op zich wachten. Overal ten lande werden 'Bürgerinitiative' opgericht, die zich behartigden met de slachtoffers uit hun omgeving.

Op deze konferentie, die sinds 1973 jaarlijks bijeenkomt, maakten de afvaardigingen van de 350 Bürgerinitiative samen met de buitenlandse komitees de balans op.

En deze was niet gunstig voor de huidige SPD/FDP-regering, die de laatste maanden pogingen ondernam om het effect van het Radikalerlass af te zwakken.

HET BERUFSVERBOT BESTAAT NIET MEER, ZEGT DE BONDSREGERING.

De openingsrede werd gevoerd door de 72-jarige Wolfgang Abendroth, geëerd jurist en geëngageerd kritikus. Abendroth had een scherpe kritiek op de houding van de regering: volgens de overheid bestaat er na de laatste maatregelen geen Berufsverbot meer. Waarom dan nog deze konferentie bijeenroepen, vroeg hij zich af. Maar de jaarlijks groeiende opkomst voor deze konferentie en het feit dat er Berufsverbote vallen onder steeds meer lagen van de bevolking en in steeds meer beroepen bewijzen het tegendeel.

De huidige praktijk immers bewijst dat als enkele procedurepunten werden aangetast - zo zou voortaan het verhoor slechts afgenomen worden als er 'vermoedens' bestaan over 'ongrondwettelijke activiteiten' en zo zou het op zich nemen van activiteiten voor een 'radikale' partij, zoals bv. de DKP, ook geen aanleiding meer mogen zijn tot het inzetten van de procedure - de rest ongewijzigd blijft. Komt daarbij dat deze maatregelen misschien zullen toepassing vinden in SPD/FDP bestuurde Länder; dan moet men hier toch niet op hopen in CDU/CSU geregeerde Länder.

Abendroth waarschuwde eveneens voor het verderbestaan van het -volgens hem ongrondwettelijke - bewakingssysteem van de burgers. Dit machtsapparaat blijft zichzelf in stand houden, aangezien het het feitenmateriaal moet leveren die de 'vermoedens' staft. Abendroth verklaarde dat de regering, door het ter sprake brengen van zekere procedureveranderingen, de openbare opinie in

binnen- en buitenland, in verwarring heeft gebracht en uiteindelijk ook heeft bedrogen. In het vooruitzicht van de Europese verkiezingen van dit jaar kan de BRD, economische en militair de sterkste EEG-lidstaat, niet borg staan voor een democratisch en grondwetsgetrouw denken; de BRD zal eerder overkomen als een model-autoritaire staat, met alle gevaren die dit inhoudt voor een uitbreiding van deze praktijk na de Europese verkiezingen over de buurlanden. Alle democratische krachten in de BRD moeten samenspannen om de democratie te doen respecteren, in de eerste plaats door de afschaffing van de Berufsverbote, aldus Abendroth.

**INTERNATIONALE KONFERENZ
DEMOKRATISCHE
RECHTE VERTEIDIGEN
BERUFSVERBOTE
AUFHEBEN
GEMEINSAM GEGEN
DIE VERLETZUNG
VON GRUND- UND
MENSCHENRECHTEN
IN DER BRD
DARMSTADT 27./28. JANUAR 79**

Abendroth greep ook de recente uitzendingen op de Westduitse TV van de Holocaust-serie aan om de diskriminerende praktijken van de Berufsverbote aan te klagen. Hoe is het mogelijk, vroeg hij, dat nu mensen voor het gerecht gedaagd worden zoals bv. Sylvia Gingold, waarvan de ouders jarenlang gevochten hebben tegen het Nazi-regime en er als jood het slachtoffer van zijn geweest. En dan moet men daarbij bedenken dat een groot deel van de mensen die vandaag aan de top staan, destijds lid zijn geweest van de partij van het Dritte Reich, en dat deze mensen nu mogen oordelen over demokraten. Ook andere sprekers beklemden dat de konfrontatie met de Holocaust-geschiedenis onder de mensen het bewustzijn moet opwekken over de gevaren van de Berufsver-

bote-praksis, zodat later aan de generatie van vandaag niet opnieuw dezelfde verwijten moeten gericht worden of de fouten worden ingezien.

De andere sprekers zoals Gerhard Schröder (voorzitter jong-socialisten, Jusos), Wolfgang Gehroke (voorzitter socialistische arbeidersjeugd), Christoph Strässer (voorzitter jong-liberalen, Judos) eisten dat er zou gestreden worden tot de totale afschaffing van het Berufsverbot en vroegen dat er geen 'numerus clausus' op de vrije meningsuiting zou ingesteld worden.

Peter Moormann (sociaaldemocratisch parlementslid uit Finland) noemde het voortbestaan van de Berufsverbote een storingsfaktor in de Ontspanningspolitiek.

Naast twee leden van het Belgisch Komitee tegen de Berufsverbote in de BRD, merkten we ook de aanwezigheid op van advocaat Marc de Cock, voorzitter van de Belgische Liga voor de Verdediging van de Rechten van de Mens, die deze konferentie bijwoonde in opdracht van Karel van Miert.

SOLIDARITEITSFEEST

's Avonds vond er een solidariteitsmeeting plaats waarop buitenlandse delegaties en slachtoffers van de Berufsverbote het woord namen. Ook de optredens van de protestzangers Hannes Wader en Ekkes Frank oogstten een geweldig succes bij de 2.400 aanwezigen in de zaal.

In een besluitende perskonferentie werd een kordaat antwoord gegeven op de dubbelzinnige sfeer waarin de nieuwe maatregelen van de regering zijn gehuld. De met zoveel vertoon aangekondigde liberalisering heeft - op enkele detailpunten na - niets om het lijf.

De bewakingspraktijken blijven immers verder woekeren, het begrip 'Verfassungsfeind' of vijand van de Grondwet wordt rustig verder gebruikt om tegen alle rechtsstaatelijke principes in, politiek ongewenste meningen en organisaties te diffameren en te kriminaliseren; in Bayern is tegenwoordig 'Verfassungsfeind' die zich opstelt achter de politiek van ontspanning en vreedzame ko-

eksistentie. Strauss bedacht overigens onlangs ook de stakende staalarbeiders met deze kwalifikatie, omdat zij tijdens hun staking kritiek uitoefenden op de overheid en omdat zij door hun aktie 's lands ekonomie lamlegden.

- wordt er opnieuw geprocedeerd tegen Sylvia Gingold; zij zou zelfs over geen advocaat meer mogen beschikken. In rechtse kringen wordt trouwens haar aanwezigheid op het Wereldjeugdfestival in Cuba in '78 als bewijs naar voren geschoven van haar 'Verfassungsfeindlichkeit'. En de voorbeelden zijn legio....

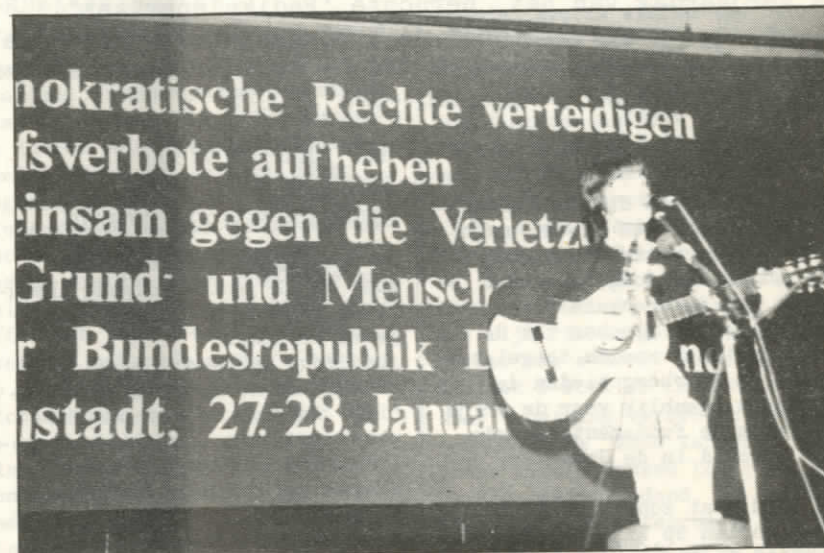

Foto BPA

IS DIT

LIBERALISERING?

Tot slot nog deze voorbeelden, van 'liberalisering'.

- na de verklaring van minister Baum van binnenlandse zaken dat het Radikalenerlass al lang niet meer wordt toegepast, ondertekent de minister van verkeer Gscheidle (SPD) persoonlijk de brief gericht aan Postbode Hans Peter, dat tegen hem een procedure is ingezet, omdat men vermoedt dat hij lid is van de DKP.

- tekent de Hamburgse Senat beroep aan tegen een vonnis van de Arbeidsrechtbank, vonnis dat voor opvoedster Brigitte Tischler bevestigde dat alleen haar lidmaatschap van de DKP geen twijfels mag doen ontstaan aan haar Grondwetstrouw.

Bij het slot van de konferentie werd er gesteld dat de activiteiten verder moesten worden opgevoerd. Gezamenlijk zal door alle komitees een oproep gericht worden in die zin aan kanselier Schmidt. Intussen worden voorbereidingen getroffen om de internationale betoging tegen de Berufsverbote in Bonn op 31-03-79 een succes te laten worden. Ook vanuit België zullen daar inspanningen voor gedaan worden.

S.O.S. SCHELDE-RUPELSTREEK.

De Schelde-Rupelstreek is een noodgewest. Dat weet iedereen. Haar sociaal-ekonomische aftakeling is totaal: bevolkingsdaling, bedrijfssluitingen en groeiende werkloosheid, buitensissige milieuverloeding, ... het gekende reftintje, dat in alle studies over onze streek wordt gezongen, de gevoelige snaar die door alle politici te pas en te onpas wordt bespeeld.

VEEL WORDT GEZEED, WEINIG WORDT GEDAAN.

A.L.R. en andere groeperingen willen met dit manifest een hand reiken aan ieder die samen de problematiek wil bekampen. Reeds in het verleden heeft A.L.R. voorstellen geformuleerd en uitgetekend, voorstellen die, hoe pretentius het ook moge klinken, getuigen van een totaal-visie. Enkel door de samenhang van sociale verschijnselen te bestuderen kan men immers tot waardevolle oplossingen komen, ... ook voor de tewerkstelling, één symptoom van het Schelde-Rupel-syndroom.

Beschouw onze streek als een huis om in te wonen. Zoals U pas in uw huis kunt wonen als een aantal voorzieningen dat huis bewoonbaar maken, zo kunnen we ook pas in een streek leven als een aantal voorzieningen die streek leefbaar maken. De meest elementaire leefomstandigheden zijn in onze streek erg geschonden.

DE LUCHT die wij ademen stinkt naar steenbakkerijen en afvallucht van de chemische bedrijven op de Rupel-linkeroever. In Hemiksem stinken de reeds bestaande chemische opslagplaatsen. Schelle klaagt over "accidentele" lozingen van Interescant.

HET WATER: t.g.v. onoordeelkundige zandwinningen in de Westerschelde blijft de Schelde-Rupelriool een bestendige overstromingsdreiging, niettegenstaande sporadische dijkwerken. DE BODEM: nieuwe industrieterreinen en woonwijken worden gepropageerd, terwijl voorstellen tot herwaardering van het bestaande worden genegeerd. De bodem van Hoboken en omgeving stikt van het lood.

Onwil of onkunde leiden tot beleidsbeslissingen die onze streek van de kant in de gracht helpen. Alle bedrijven werden aangetrokken naar de "groeipool" Antwerpen zodat een evenwichtige kleinschalige arbeidsspreiding onmogelijk wordt. De afval is echter wel voor onze streek. Deze stortpolitiek brengt zeker geen tewerkstelling maar leidt enkel tot financiële ontwaarding van eigendom. De democratische besluitvorming wordt hierbij grof geweld aangedaan: niettegenstaande tweemaal 5.700 wettelijke bezwaarschriften, allerlei akties en alternatieve voorstellen krijgt de PVBA Van den Bossch toch zijn vergunning om te storten in het natuurgebied van de Schelse kleiputten. De stordiktators zullen het hier niet bij laten: in Hemiksem is een aanvraag hangende tot installatie van een opslagplaats voor chemische en giftige afval. We kunnen het rijtje verder afdalen: in Niel, Boom, Terhagen, Rumst worden putten gebruikt voor afvalstortingen. "De rupelstreek is afvalstreek", dat is de onuitgesproken maar enig ingevulde beleidsoptie voor onze streek. De rest zijn holle woorden, ijdele verkiezingsbelofte. Onze streek en haar bewoners verdienen beter. De ruimtelijke mogelijkheden om wonen, werken en ontspannen te verzoenen zijn volop aanwezig. Deze te benutten i.p.v. ze op te offeren aan eenzijdige, overbodige en verkeerde stortpraktijken is een kollektieve verantwoordelijkheid, waar ook U deel in heeft.

Vanuit de jammerlijke vaststelling dat het zg. "rekonversiebeleid" voor onze streek niet verder rijkt dan een trieste vuilbakpolitiek starten wij een informatiekampagne die moet leiden tot een sterke protest-aktie voor:

- Loodvergiftiging-stop te Hoboken
- Stortstop in Schelle, Hemiksem, ...
- Werkverschaffende sanering van de streek.

Te HOBOKEN: Geen rechtgeaard mens kan nog aanvaarden dat na oprichting van kommissies, na uitgave van een ministerieel 23-punten programma, een berg leugenachtige informatie, onbetaalbare gerechtelijke procedures, het loodgehalte in het kinderbloed blijft! Dit door te lange uitvoeringstermijn, voor dan nog ontoereikende normen op te leggen aan de Metallurgie.

Even onaanvaardbaar zijn de twee nieuwe superstorten Vanden Bosch.

Te SCHELLE: waar de afvalbaron ongestraft de uitbatingsvoorwaarden van het oude stort aan zijn laars mag lappen en waar met medewerking van Burgemeester Wilssens, Schepenkollege en meerderheid, tegen het advies van OCMW, gezondheidsinspektie en alle 15 geneesheren van Niel en Schelle en tegen de wil van 5.700 burgers een stort wordt vergund in een prachtig natuurgebied.

Te HEMIKSEM waar 4.500 burgers wettelijk bezwaar aantekenen tegen de hangende aanvraag VdB voor de installatie van een opslagplaats van chemisch en giftig afval.

EEN BREDE INFORMATIEKAMPAGNE MOET RESULTEREN IN EEN MASSALE MANIFESTATIE OP ZATERDAG 24 FEBRUARI 1979.

SOS WESTERSCHDELDE vzw.

JONGSOCIALISTEN EN POLITIEKE ONTSLAGEN.

Het nationaal Buro van de Jongsocialisten is verantwoordigd over de politieke ontslagen waarvan enkele kandidaten voor de jongste parlementsverkiezingen het slachtoffer zijn geworden. Het betreft het ontslag van Walter Ceuppens, lijsttrekker voor de KP in Leuven, en de Amada-militant Walter Bauwens uit Turnhout.

De Jongsocialisten zien hierin het zoveelste bewijs dat het Belgisch patronaat in deze crisisperiode de macht van de arbeidersbeweging probeert te breken: de vakbonden worden tot matiging aangemaand, eisenbundels worden van tafel geveegd, in de bedrijven verheft het repressief klimaat, strijd-bare militanten worden uitgeschakeld.

De Jongsocialisten eisen dat in het parlement een wetsvoorstel ingediend zou worden om de werkzekerheid van de kandidaten bij politieke verkiezingen te waarborgen.

JONGSOCIALISTEN
Keizerslaan 13
1.000 BRUSSEL.

PERSMEDEDELING VAN DE JONGSOCIALISTEN.

De Jongsocialisten, in algemene raad bijeen te Brussel, stellen vast dat de verkiezingsuitslagen van de BSP in voortdurende neergaande lijn gaan. Oorzaken hiervan zijn voor de Jongsocialisten de ondemokratische en verouderde partijwerking en het gebrek aan een duidelijk socialistisch politiek programma en praktijk.

De Jongsocialisten stellen vast dat de B.S.P. opnieuw op het punt staat in een regering met burgelijke partijen te treden. De Jongsocialisten herinneren aan hun stelling dat een regeringsdeelname enkel kan overwogen worden wanneer de konkrete mogelijkheid bestaat werkelijke antikapitalistische structuurhervormingen door te voeren.

De Jongsocialisten zijn van mening dat in de huidige kracht-verhoudingen met de burgerlijke partijen een regeringspolitiek van antikapitalistische structuurhervormingen onmogelijk is. In de laatste regeringen was de BSP duidelijk de gijzelaar van de rechtse krachten.

In dit verband verzetten de Jongsocialisten zich ten stelligste tegen de pogingen van CVP-PSC om de aankoop van Hawk-helipraketten door deze ontslagnemende regering te laten goedkeuren. In een periode dat men spreekt over bezuinigen op sociaal vlak en loonmatiging zijn deze militaire uitgaven volkomen onaanvaardbaar.

De Jongsocialisten stellen verder dat de BSP voorrang moet verlenen aan een grondige partijvernieuwing in de richting van een zelfbeheerde aktiepartij. Dit houdt o.a. in het uitschakelen van de kumulatie, democratische besluitvorming, openheid, duidelijkheid en geloofwaardigheid in de politieke praktijk.

JONGSOCIALISTEN
Keizerslaan 13
1.000 BRUSSEL.

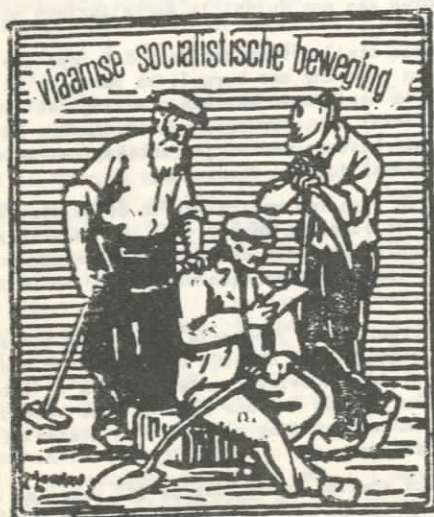
MEDEDELING VAN DE WERKGROEP ARBEID-VSB. ivm. HET IN TERNATIONAAL KONGRES OVER NATIONALITEITENPROBLEMEN IN EUROPA.

(9-11 feb., Cagliari, Sardinië.)

Op uitnodiging van de Sardische afdeling van Democrazia proletaria en de Sardische autonomistische beweging Su Populo Sardu gaat van vrijdag 9 tot en met zondag 11 feb. een internationaal kongres over nationaliteitsproblemen in Europa door. Aan dit kongres zullen verschillende deskundigen hun medewerking verlenen. Het initiatief gaat uit van de beweging "Tegen het Europa van het kapitaal: voor arbeiderssolidariteit" die bestaat uit een twintigtal groeperingen, die ook een gezamenlijke campagne tegen de Europese Instellingen zullen voeren naar aanleiding van de Europese Verkiezingen. Voor België zal de afvaardiging op het kongres bestaan uit een delegatie van Arbeid-Vlaamse Socialistische Beweging, voor Vlaanderen, en voor Wallonië Pour le Socialisme. Er worden o.m. delegaties verwacht uit Baskenland (EIA, HASI), Bretagne (UDB), Katalonië (PSAN), Occitanië (VVAP, LO), Corsica (UPC), Friesland (SNEED), Zuid-Tirol Friaul,...

Het is de bedoeling tijdens dit kongres een inventaris op te maken van alle nationale problemen binnen de grenzen van het in de maak zijnde Europa om nadien met een eisenbundel naar de publieke opinie toe te werken. De deelnemende organisaties verwerpen a priori het Europa zoals ons iit door de Euroverkiezingen wordt opgedrongen. Vooreerst omdat het hier niet gaat om een Europa der Volkeren, maar om een staatsnationalistisch Europa. Verder omdat wij ons ook inhoudelijk verzetten tegen het Europa van het grootkapitaal dat verantwoordelijk is voor de verdere aftakeling van achtergebleven gebieden.

Inlichtingen: Arbeid VSB
27 Vanderkelenstraat.
3000 Leuven.

AANKOOP HELIPRAKETTEN.

Het dagelijks bestuur van de vzw VREDE neemt met ontsteltenis kennis van de beslissing van de "overgangsregering Van den Boeynants" om voor ruim 4 miljard frank Hawk Helipraketten aan te kopen.

Vrede vzw vestigt er hierbij de aandacht op dat :

1. De regering hier een daad stelt die in tegenspraak is met de toespraken van haar vertegenwoordiger op de ontwapeningsconferenties.
2. Deze aankoop eens te meer een bijdrage is tot de bewapeningswedloop.
3. De aankoop van dergelijk onnodig oorlogsmateriaal op een ogenblik dat de rijksschuld bijna 200.000 fr per inwoner bedraagt meer dan onverantwoord is.
4. Het niet aanvaardbaar is dat een dergelijke uitgave aan oorlogstuigen voorzien wordt op een moment dat de koopkracht van de werkende bevolking aangetast wordt en de sociale veroveringen beknot.
5. Het een volksbedrog is te beweren dat deze aankoop gecompenseerd wordt door tewerkstelling in bepaalde sectoren daar waar met dezelfde staatsgelden nuttiger zaken kunnen gemaakt worden en dat het een publiek geheim is dat in het verleden de gedane verbintenissen nooit gehouden werden.
6. We eens te meer kunnen vaststellen dat onze regering onder druk van buitenlandse machten door de knieën is gegaan: vzw VREDE verwijst hierbij naar de resolutie van de Atlantic Treaty Association die van 20 tot 23 sept. te Hamburg vergaderde en waarin o.m. onder hoofdstuk 3 deel C het volgende voorkwam : "Dat de gordel van de HAWK luchtafweerraketten niet gebroken mag worden doordat één land zich daaruit terugtrekt. De betrokken NAVO regering wordt dringend verzocht deel te nemen aan de modernisering van dit systeem.

Het dagelijks bestuur van de vzw VREDE protesteert met klem tegen het feit dat de overgangsregering van Minister Van den Boeynants, die slechts mag instaan voor lopende zaken, met het nemen van een dergelijke omvangrijke beslissing zijn bevoegdheid te buiten gaat. Zij herinnert er aan dat het ook onder het premierschap van minister Van den Boeynants was dat enkele jaren geleden een ontslagnemende regering voor acht miljard "Mirages" aankocht.

De vzw VREDE roept de openbare opinie op met kracht te protesteren tegen hogergenoemde beslissing waarin zij niet alleen een daad ziet die de bewapeningswedloop aanwakkert, maar tevens een aantasting van de democratie gezien het parlement eens te meer buiten spel werd gezet, bij een uitzonderlijke belangrijke beslissing.

VREDE vzw
Onderbergen 51
9000 GENT.

EEN VROUWEN-KARTOENALE.

Het Vrouwen Overlegkomitee nodigt vrouwelijke kartoentisten uit om op een spirituele manier gestalte te geven aan het thema van de dag. Wij nodigen dus alle vrouwen met tekenvaardigheid uit, om een kartoentje te tekenen ter illustratie van :

DE HAND DIE DE WIEG BEWEEGT - BEWEEGT DE WERELD NIET.

Wij willen graag de goede kartoentjes inbinden en verspreiden in een boekje en in de loop van het jaar van het Kind tentoonstellingen organiseren in verschillende steden met de tekeningen die bij ons binnenkwamen.

Wij zouden het fijn vinden moesten daarbij nieuwe vrouwelijke talenten kunnen ontdekt worden. Van onze kant willen wij ook graag een verrassing voorzien voor de beste inzendingen.

Wij wachten de inzendingen binnen op ons sekretariaat :
VROUWEN OVERLEGKOMITEE, p/a Berthe-Marie Bosch
Lambeaulaan 9
1200 Brussel.

Uiterste datum : 28 februari 1979.
Op 8 maart, internationale dag van de vrouw, willen wij graag de resultaten bekend maken.

ONDERONTWIKKELING EN VERSTEDELIJKING IN LATIJNS-AMERIKA.

In deze brochure, uitgegeven door de Wereldkroeg wordt op een vijftiental bladzijden onderzocht of er een verband bestaat tussen de verstedelijking in Latijns-Amerika en de onderontwikkeling op datzelfde kontinent.

Er is in Latijns-Amerika een snelle bevolkingsgroei en een enorme groei van de steden, mee beïnvloed door buitenlandse (westerse) investeringen, die de onderontwikkeling veroorzaken. Dit ligt aan de basis van werkloosheid en krottenwijken. Op het platteland leiden de boeren door het overwicht van het grootgrondbezit, dat ook vnl. het Westen ten goede komt, een 'arm' bestaan. De buitenlandse industrie trekt de arbeiders naar de steden, maar biedt hen geen werkmogelijkheden.

O.i. kunnen enkel radicale veranderingen de problemen oplossen. Self-reliance, gekoppeld aan socialisme, is de enige uitweg.

Dit vlot leesbaar werkje is vooral bedoeld als een inleiding op het probleem van de onderontwikkeling en is erg bruikbaar als les- en discussiemateriaal voor groepen.

Prijs 30 fr.

WERELDKROEG - INFO-C vzw
Kasteelstraat 59
2000 ANTWERPEN.

GELOOF, HOOP, LIEFDE.

"Geloof, Hoop, Liefde", is een stuk waarin, zo zegt van Horvath zelf, "... de gigantische kamp tussen individu en samenleving wordt getoond, dit eeuwige gevecht waarbij het tot geen vrede kan komen, hoogstens tot een korte wapenstilstand die meestal een illusie blijkt te zijn."

Het vertelt de geschiedenis van de jonge vrouw Elisabeth die, omdat ze geen arbeidsvergunning heeft, haar werk verliest, haar liefde, haar illusies en tenslotte haar leven, 'omdat ze niets meer te vreten heeft.'

Doorheen dit vrij eenvoudig verhaal tekent van Horvath een nauwkeurig tijdsbeeld van het einde van de Weimarepubliek, hij revolteert tegen de waanzin van zijn tijd door hem in zijn absurditeit te tonen. De wanhopige situatie waarin de personages terechtkomen, onderlijnen de waanzin van een individualistische reactie tegen de achtergrond van een economische crisis.

SITUERING.

"Geloof, Hoop, Liefde" situeert zich in de krisisperiode van de jaren '30 in Duitsland, een sociaal-economische toestand die gekenmerkt wordt door een enorme werkloosheid. (in 1932 : het rekordcijfer van 6.128.429) verlies van sociale verworvenheden zoals werkloosheidsuitkeringen en ziekenzorg, eis van het grootkapitaal voor nieuwe machtingswetten en eis tot verlenging van de arbeidsdag met 2 uren en vermindering der lonen.

De arbeiderswijken tonen één grote brok ellende : arbeidersgezinnen worden met de regelmaat van de klok uit hun huis gezet, velen zijn tuberkuleus en de kindersterfte neemt angstvallig toe. Mensen worden dood in hun huis aangetroffen, verkleumd en verhongerd.

Op dat ogenblik belichaamt de figuur van Hitler het geloof in een rechtvaardiger Duitsland dat zijn volksgenoten op nieuw eer, vrijheid en brood zal geven. Hitler is voor miljoenen het verlossende woord, de wanhoop doet hen in deze man een nieuwe weg zien : een nieuw leven met een nieuwe toekomst.

Over de basis van de nazi-partij schrijft P. Bernaerts (L'Unité Allemande de 1806 à 1938) :

"In de nationaal-socialistische partijbasis vindt men rond een kern van fanatiekelingen een massa twijfelaars, wanhopigen, jonge ambitieuzen, intellectuelen, proletariërs en vroegere bourgeoisie die niet naar het communisme willen. Het is een partij van werklozen, van slachtoffers van de inflatie, van kleine handelaars die zich bedreigd zien door de grote ondernemingen; van boeren die getroffen zijn door de lage landbouwprijzen. En voor al deze verschillende categorieën biedt het nazisme een aantrekkelijk programma".

Indien u een voorstelling wil organiseren kan deze gesubsidieerd worden als u tijdig contact opneemt met het Ministerie van Nederlandse Cultuur, Saintelettesquare 13 1020 Brussel. Tel. 02/219.34.10 of 19.

Voor alle inlichtingen en afspraken kunt u steeds terecht op ons sekretariaat : Rode Leeuwlaan 13, 2510 Mortsel. Tel. 031/40.58.93 of 94 (van 10 tot 17 u.)

BELGISCHE WAPENS: EEN ZWARTBOEK.

De nieuwe brochure van het komitee 'neen aan de wapenhandel, omschakeling van de wapenindustrie, wil de actie tegen de wapenhandel op de eerste plaats informatief steunen.

In een eerste hoofdstuk worden uitvoerig de verschillende redenen waarom ze tegen die wapenhandel zijn, uitvoerig belicht. Een tweede hoofdstuk beschrijft kort de internationale wapenhandel, de belangrijkste leveranciers, en de militarisering in de derde wereld. Een van de hoofdtrokken is het derde hoofdstuk, dat een breed beeld geeft van de Belgische wapenhandel en industrie. Hiervoor is geput uit oud en nieuw documentatiemateriaal, over de Belgische wapenindustrie, de militaire uitvoer, het militair industrieel complex, het militair wetenschappelijk onderzoek,...

Het vierde hoofdstuk doet het ontgoocheland verhaal van de omschakeling van de wapenindustrie. In ons land is hier omzeggens niets over bekend; wel worden stichtende voorbeelden uit het buitenland beschreven. Het vijfde hoofdstuk de wettelijke mogelijkheden in verband met de Belgische wapenhandel, de bescheiden rol van het parlement hierin, de afkettende interpretaties en interpellaties van enkele kamerleden. Het zesde hoofdstuk heeft het over de oppositie tegen onze nationale wapenhandel en wapenindustrie buiten het parlement. Twee komitees hebben dit protest in Vlaanderen gestalte weten te geven in den beginne, vanaf '70 het actiecomitee tegen de wapentransporten, en vanaf '77 het verruimde actiecomitee 'Neen aan de wapenhandel, omschakeling wapenindustrie'. In het zevende hoofdstuk schetst men hoe we in het protest tegen de wapenhandel niet alleen staan. Ook in andere landen leeft er ongenoegen.

Het achtste en laatste hoofdstuk roept op tot verdere actie en samenwerking.

De brochure kan besteld worden, liefst via een schriftelijk berichtje, en door storting van 90 fr. (80 fr. en 10 fr. verzendingskosten) op rek.nr. 001-0577402-37 van het actiecomitee, Kerkstraat 150, 2000 Antwerpen. Aan plaatselijke komitees, organisaties, wereldwinkels wordt de brochure verkocht aan 65 fr. plus verzendingskosten.

